

The Origin Of The קינות For באב תשעה

Professor Ezra Fleischer in his book: **שירת הקודש העברית בימי הביניים** on pages 72-73 and 204-205, annexed hereto, opines that the **קינות** originated as an expansion of the **קרובה** for the **ברכה** of **בונה ירושלים** in the **עשרה** of **שחרית** on **באב תשעה**. The annexed **עשרה** of **שחרית** on **באב תשעה** according to the **מחזור רומא** contains an example of the **קרובות** that were recited during **חזרת הש"ץ**. In this example, the **קינות** begin after the **קרובה** for the **ברכה** of **בונה ירושלים**. If you play close attention, you will note that the second word of each **קרובה** follows the others in alphabetical order. The second word of the **קרובה** for the **ברכה** of **בונה ירושלים** begins with the letter "נ". In the first **קינה**, **שבת סורו**, the second word begins with the letter: "ס." It does so because it is an extension of the **קרובה** for the **ברכה** of **בונה ירושלים**. Each subsequent paragraph of the **קינה** continues alphabetically from the letter "ס." This explains why the **קינה** of **שבת סורו** as we recite today, divorced from the **קרובות**, begins with the letter "ס."

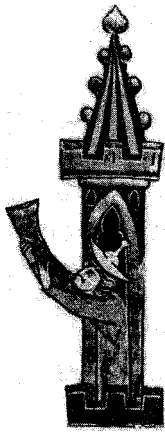
I want to draw your attention to some of the wording in the **קרובות**. The fact that each one has a line that begins with the word "למה". It is then followed by a challenge that we throw at the **רבנו של עולם**. This unusual way of "talking to G-d" sets one of the themes of **באב תשעה**; i.e. that **באב תשעה** is a day unlike any other day of the year in that we are permitted to ask G-d why He has treated us as He has this last 2000 years and the composers of the **פיוטים** do not have G-d answer us as they do in such **פיוטים** as **אלה** "הלל לא לנו" or as **דוד המלך ז"ל** did in the paragraph of **אזכרה**.

I also want you to notice one of the **קינות** found in the **מחזור רומא** that is not part of the standard order of **קינות** today for Ashkenazim. The **קינה** begins with the word: **בימים** **ההם בעת ההיא** (page 19 of this article). It describes what will occur each month beginning with the month of **ניסן** in the year in which the **משיח** will arrive. The author of this **פיוט** is also **הקליר**.

דרך שילובן של הסליחות בקרובות הי"ח של ימות-הצום איננה פשוטה, ואין היא דומה לדרך שילובן של ההרחבות בכלל, בקומפוזיציות הפיוטיות המורחבות. בכל הסוגים המורחבים נעשה המעבר מגוף-היצירה אל קטעי ההרחבה בצורה מהוקצעת, בלא שברים צורניים או הטלאות כלשהן. לא כן הדבר בסליחות: המנהג הליטורגי שילב את פיוטי הסליחות במסגרת מקיפה למדי של קטעי פתיחה וסיום. מסגרת זו מורכבת מסך גדול של פסוקי מקרא, מלוקטים מכל ספרי התנ"ך ומאורגנים בדרך-כלל לפי נושאים שונים או מלות-מפתח שונות, מתפילות ותחנונים בפרט, ומשירי-תפילה פשוטים מאוד (ליטאניות) - תפילות שבהן חוזר פעמים הרבה משפט אחד, תוך החלפת מלה אחת ממנו במלים נרדפות, כגון 'עננו יי עננו, עננו אבינו עננו, עננו בוראנו עננו, עננו גואלנו עננו, וכד'), מקצתם בארמית. בסוף כל הקטעים הללו בא נוסח של 'ידידי' (תפילה שבה מתנדה המתפלל על עוונותיו; תחילתה לפי הנוסחים המקובלים: 'אשמנו, בגדנו, גולנו, וכו') ולבסוף גם נפילת אפיים (תחנון, עיין לעיל, עמ' 29). בחלק מן המנהגים באים צרורות של פסוקים גם בין סליחה לסליחה; אף הם מסודרים בדרך-כלל לפי ענייניהם. מנהג מקובל הוא בכל העדות לומר אחרי כל סליחה וסליחה את פסוקי 'שלוש-עשרה מידות החסד' (שמות לד ו-ז: 'וי יי אל רחום ורחן ארך אפים ורב חסד ורחמים נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסא ונקמה'). פסוקים אלה אינם נאמרים כהוויתם במקרא, אלא בתוך מסגרת ליטורגית קצרה שמקדימה להם מבוא (תחילתו בנוסחים המקובלים 'אל מלך יושב על כסא רחמים'; אבל יש גם פתיחות אחרות) ומעגילה להם סיום. אמירתן החוזרת ונשנית של י"ג המידות קשורה במאמר חז"ל במסכת ראש השנה יג ב, שלפיו הורה הקב"ה למשה רבינו ללמד את ישראל לומר פסוקים אלה כל-אימת שיחטאו כדי שהקב"ה יסלח להם.

פיוטי הסליחה אינם קשורים זה בזה, והיקפם בדרך-כלל קטן. מבחרם ומספרם נקבע על-ידי החזן בהתאם למנהגי הציבור ולפי חשיבותם המתחלפת של ימות-הצום השונים. הקינות הן פיוטי הרחבה שנועדו להשתלב בקרובות הי"ח של תשעה באב בחטיבתן הארבע-עשרה, היא זו של ברכת 'אלהי דוד' [בונה ירושלים, יום תשעה באב, לכאורה צום ככל הצומות, נתייחד ביחוד ליטורגי מודגש מכמה בחינות. לפי המסורת הקדומה אירעו את אבותינו כמה אסונות בתשעה באב, והצום נעשה עד מהרה יום-זכרון טבעי לכל הפורענויות שפקדו את העם בגלילותיו. היום לא נחשב מתאים לבקשת סליחה; ובתקופות של דריכות דתית גדולה ושל טיפול עדין בסדרי התפילה הורגש שפיוטי-הסליחה המקובלים לימות-הצום השכיחים אינם מתאימים לתשעה באב. לפיכך נקבע מקומן של הרחבות תשעה באב בברכה הארבע-עשרה המוקדשת כולה לביטוי כיסופי האומה לבניין ירושלים ולכינונה מחדש של מלכות ישראל. מיקומן השונה של פיוטי ההרחבה השפיע בדרך-הטבע על צביונם ואופנם והעמיד בהם נקודות-שוני חשובות, מבחינת התכנים והצורות, לעומת הסליחה.

הקינה היא סוג ארץ-ישראלי; בני בבל אמרו גם בתשעה באב סליחות, כמו בכל יום-צום, בברכה השישית של העמידה. אין צריך לומר שהרבה קינות ארץ-ישראליות

נעשו בבבל סליחות של תשעה באב, סליחות התשעה באב המקוריות קרובות אף הן בצביון ובאופן לקינות הארץ-ישראליות. ההבדל ביניהן, אם כי הוא חשוב מבחינה ליטורגית, איננו חד מבחינת התכנים.

האזהרות הן חלק מתוך שבעתות המוסף של ימי השבועות ומקומן בחטיבת הפיוט הבאה לעבד בהן את ברכת קדושת היום, מקור השם, שלא הוברר, נגזר כנראה ממלת הפתיחה של דוגמה קדומה של הסוג, שרק קטע מתחילתה נשתמר בידינו (אזהרת ראשית לעמך נתת). בפיוטי האזהרות מונים הפייטנים, לפי שיטות מתחלפות וחלוקות שונות, את תרי"ג המצוות, הנזכרות, לפי המסורת, בתורה. דוגמאות הסוג ארוכות מאוד ואופן יבש וסטטיסטי. למעלת שירה אמיתית הן מתרוממות בדרך-כלל רק בקטעי הפתיחה והסיום שלהם.

פיוטי העבודה או סדרי העבודה משתלבים בקדושתאות של ימי-הכיפורים בקטעים שמעבדים בהן את הברכה הרביעית. יעודם לתאר בהרחבה גדולה את מעשי הפולחן של הכוהן הגדול ביום-הכיפורים בזמן שבית-המקדש היה קיים. מקומם הטבעי של סדרי העבודה הוא בעמידת המוסף, לפי שבעמידות אלו נהוג להזכיר, גם במועדים אחרים, את קרבנות היום. אבל משום החיבה היתירה שחבבו חזנים ומתפללים את העבודות, שבאו להזכיר להם את ימי ההוד וההדר של ירושלים הבנויה, הונהג לומר סדרי עבודה בכל קדושתאות ימי-הכיפורים, אולי לבד מקרובת המעריב של ליל התקדש חג. בתוך החטיבה הרביעית של הקדושתאות באים סדרי העבודה לפני הסליחות. פיוטים מספר בעלי תכנים וצורות קבועים (עיין להלן, עמ' 175), נועדו לשמש גשר בין סדרי העבודה והסליחות.

כאמור, כל קטעי ההרחבה הללו זכו כנראה עוד בארץ-ישראל הקדומה למידה מסוימת של עצמאות ביחס אל הקומפוזיציות שנועדו לקלטן. בהיותם קטעי הרחבה, כלומר פסקאות-פיוט תלושות מוזיקה ישירה אל תחנה ליטורגית כלשהיא, קל היה להעתיקם ממקומם או להחליפם באחרים, בלי לפגוע על-ידי כך במערכת התפילה המפוייטת. מידת עצמאות זו גרמה, כנראה, שהונהג לומר אותם גם בקהילות הבבליות, כשהן משולבות בנוסחאות-הקבע של העמידות ואינן קשורות בקומפוזיציות הפיוטיות שאת מרכיבן האחד נועדו, עקרונית, להרחיב. גאוני בבל שהתנגדו לשילובם של קטעי פיוט בתוך תפילות-החובה הסכימו לפנות מקום לקטעים אלה, לפי שראו בהם תרומה רצויה, בימות-הצום, להגברת המתח הדתי, וביטוי נאות, בחלק מימות-החג, לשאיפת המתפללים לשווה למעמדי התפילה רוממות חגיגית מודגשת.

בשאר סוגי הפיוט המורחבים קשורים קטעי ההרחבה הרבה יותר אל קומפוזיציות-האם שלהם, וטלטולם ממקומם, על כל פנים בתקופת הפייטנות הקדם-קלאסית והקלאסית, אינו שכיח.

מבין ימות-החול המצויינים זכו כאמור ימי הפורים שקרובותיהם יורחבו לעתים. בחלק מן היצירות המוקדשות לפורים שולבו הרחבות בחטיבה השתי-עשרה, היא המכוונת לברכת [שובר אויבים ו]מכניע זדים, אבל לא כל קרובות הפורים מורחבות; בכמה

רוב פיוטי היסטאנו' משורשים, כנראה כדי לשקם על-ידי כך את הרצף המקורי של המחרוזות שנמצא מופר מכוח הקפריין התכוף. העשייה היוצרת בפיוטי היסטאנו' לא היתה כנראה מרובה בתקופה הקלאסית.

בני ארץ-ישראל הרחיבו את קרובות תשעה באב שלהם ושילבו בהן קינות. הפייטנות הקלאסית טיפחה סוג זה בהתלהבות גדולה ועיצבה לו שפע של תבניות. מקום הקינות בחטיבות הי"ד של קרובות תשעה באב, הן החטיבות המכוונות לברכת 'אלהי דוד ובונה ירושלים'. גם בנוסחאות-הקבע ניתן ציון, בימי תשעה באב, לעניין הצום בברכה הזאת. כאן איפוא גם מקומן הטבעי של ההרחבות.

יש בידנו קינות מובהקות לתשעה באב מן התקופה הקדם-קלאסית. ואף-על-פי שלא מצאנו קינות במורשתם של ראשוני הפייטנים הקלאסיים, הרי גם בימיהם היתה בוודאי פעילות יוצרת מעוצמת בסוג זה. הקילירי הוא שעיצב מסגרות קבועות ומוצקות לקינה. במורשתו תופסים פיוטי הקינה מקום מרכזי; בין פיוטיו שהגיעו לידנו נמצאות לא פחות מחמש קרובות גדולות לתשעה באב, מקצתן שלמות ומקצתן מקוטעות, ובוודאי הרבה למעלה ממאה קינות. קינות תשעה באב של הקילירי הן, כנראה, גם שיא יצירתו מבחינה אמנותית. אולי בשום סוג אחר מסוגי הפיוט לא מצא הקילירי ביטוי מושלם ועז יותר לרגשותיו ולא השכיל למוגז מיוזג מושלם ומוצלח יותר תכנים וצורות, רעיונות ודרכי-מבע. קינות הקילירי הן עדות מופלאה לדבקתם של בני ארץ-ישראל הקדומים באדמת מולדתם, לגעגועיהם שלא ידעו גבול על עברם ההיסטורי, ולאמונתם האיתנה בעתיד, שנצטייר להם מופלג בהוד ובהדר אף יותר מעברם. כוח יצירה מונומנטאלי, מכונף בלא שיעור, מעצב בסדרה זו קינה אחרי קינה, בשלל תבניות ונושאים, בלשון מעוצמת של שגב גדול ובמתח פיוטי כביר, עד שכל המחזור - שנתפרק, אגב, לגרמיו במנהגים המאוחרים - דומה בענין כשלשלת גדולה של צוקי סלעים שבאה לקשט גרירתו של איזה ענק אגדי.

כמובן, אי-אפשר שהקילירי כיוון את כל קינותיו שתאמרנה בהזדמנות אחת. קרוב להניח שייסד לכל אחת מקרובותיו מחזור של כמה קינות, אלא שמחזורים אלה נתערבבו ברבות העתים; חזנים מאוחרים פוררום והרכיבום חליפות, עד שאין עוד שום אפשרות לשחזר את הרכבם המקורי. הקינות שבידנו באות כיצירות בודדות, בלא סדר קבוע. רק לעתים רחוקות ניתן להכיר על-פי פרטי-מבנה מסויימים בכמה קינות שכוונו למחזור אחד מגובש. כאילו צפה הקילירי מראש את גורל יצירותיו, לא 'שלח' אותן לחופשי כדרך קטעי ההרחבה בכלל, אלא חרז אותן אלו לאלו, לפי תוכניתו הראשונה בהן במחרוזות-מעבר משורשרות מעין מה שמצאנו לעיל בפיוטי הדיברין (עמ' 180). מחרוזות-מעבר כאלו עדיין נמצאות דבוקות לפעמים למחרוזות הסיום של כמה מקינותיו. אבל הן לא יכלו למנוע את פירוק הסדרים. מחרוזות-המעבר המקוריות 'תוקנו' לעתים כדי להעביר לקינות אחרות, או אף הוחלפו באחרות. ברוב המקרים הושארו המחרוזות בעינן, קפואות ומנותקות מהמשכן. לעתים הוצמדו שתיים שלוש סטרופות-מעבר, לאחר שהקינות שביניהן הושמטו או טולטלו למקום אחר.

בדין היה להקדיש מחקר מיוחד לתכונות הסטרופות בקינות הקילירי ולמשחק המסחרר ששיחק בהן הפייטן בקישוטי-התבנית. אין עשירות ומשוכללות מהן בפייטנות לדורותיה, לבד מקטעי היצירה הפורמליסטיים שהצורות המצועצעות עיקר בהן. מפליא בקינותיו של הקילירי שיעור יכולתו להעמיס על הקטע הפיוטי קישוטי-צורה מרובים, מגוונים ומפותחים, בלי לקפח אפילו במעט את עצמתו, את בהירותו, ואת רושמו העז. הקילירי משורר גדול היה וטכנאי עצום במלאכת השיר, אבל נראה ששום סוג לא 'הלם' את אופיו ואת מהות כשרונותיו יותר מסוג הקינה.

קינותיו של הקילירי מרובות-פנים הן, גם מצד נושאייהן. לכאורה מתנות כולן את שבר האומה ואת חורבן מולדתה, אבל תוך תינוי זה ובד-בבד עמו, משכיל הפייטן לדון בסך גדול של נושאים, המטלטלים את הקינה טלטלה עזה ומצילים אותה מן החדגוניות האידיואית. יש שהוא מזכיר בזה אחר זה את עשרים-וארבע משמרות-הכהונה ומבכה את ביטול עבודתם בבית-המקדש; יש שהוא מזכיר את עשרת הדברות שבגין הפרתם חרבה ירושלים ונדמו עשרת הקולות שנשמעו בשעתם מירושלים ועד יריחו; יש שהוא מתאר על-פי המדרש את עשרת מסעי השכינה, שנטשה את ירושלים הלך ונטוש בשל חטאיהם של ישראל; יש שהוא מציין את האסונות שפקדו את ישראל בכל אחד מחדשי השנה ואת הצומות שנקבעו לזכר אותן פורענויות; יש שהוא בוכה על חורבן ביתר; יש שהוא מקונן על מות יאשיהו מלך יהודה; דו-שיח נרגש בין יהודה ושומרון מובא בקינה אחרת; בקינה נוספת - דו-שיח בין ירמיה הנביא לבין כנסת ישראל המופיעה לפניו בדמות אשה יפהפייה לבושה בלויי סחבות, ספק שד ספק בשר-ידום. בשתי קינות מצורפות יחד ומחורזות בחריזה מפותחת מאוד מספרים ישראל בשבח עצמם ובשבח נאמנותם לקב"ה, ואחר כך - הקב"ה בגנותם של ישראל ובגנות חטאיהם. רשימתם של מלכי יהודה ושל חטאיהם מובאת בקינה אחרת - וכנגדה, בקטע אחר, רשימה של מלכי אומות-העולם שהציקו לישראל והקב"ה נפרע מהם, ועוד הרבה נושאים אחרים. אין מרחב תימאטי כזה בשום סוג מסוגי הפיוט במורשתו הפייטנית של אלעזר בירבי קיליר. מיוחדת במינה היא גם דרך סיומה של חטיבת הקינות הקיליריות. הדכאון הקודר האופף את עולמן מתבהר לפתע מכוח שרשרת של פיוטי 'נחמות', שבהם מעודד הפייטן את רוחה הנכאה של האומה ומבשר לה בשורת עתיד מופלא ומבורך: נצח ישראל לא ישקר. במחרוזות שירה נלהבות מנבא הפייטן את אשר יארע באחרית-הימים, חודש אחרי חודש, בארץ-ישראל ובעולם כולו; ולבסוף, בקטע ארוך, כמעין 'סילוק' נשגב, הוא מתאר את הברכה המופלאה שתהיה שורה בקרב הארץ בימות המשיח, את יום הדין האחרון, את החינגא שעתידי הקב"ה לערוך לצדיקים שבגן-עדן בסכסכו לפנייהם את ליתן ואת שור הבר, ואת הסעודה הגדולה שתיערך לצדיקים לעתיד-לבוא כגמול על סבלותיהם בעולם-הזה. קטע זה, שהוא מיוחד במינו מצד אופיו ומצד תכניו ביצירה הפייטנית הקלאסית כולה, מחזיר את חטיבת הקינות אל העמידה: בסופו באה הברכה הייך ולאחר-מכן שאר הברכות עד הסוף.

כפי שצויין לעיל, מפני אורכן המופלג של ההרחבות בברכה הייך של עמידות תשעה

משיר ציון: איך נשיר את שירי על ארץ מות
 נכר: אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני:
 הרבק לשוני לחכי אם לא אוכרכי אם לא
 אעלה את ירושלם על ראש שמדתי: זכר יי
 לבני ארזם את יום ירושלם האמרים ערו ערו
 עד היסוד כה: בת כבל השדודה אשרי
 שישלם לך את סולך שנמלה לנו אשרי
 שיאחי ונפץ את עולליך אל הסלע:

מוזמר תלים כה
 לאסף אלילים באוגוס: כנחלתך
 טמאו את היבל קדשך שמו את
 ירושלם לעים: נחמנו את גבלר עבדיך
 מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו ארץ:
 שגנו דם ככס ככוכות ירושלם ואין קובר:
 היינו הרפה לשכננו לען וקלם לכביבותנו:
 עד מהיל האנף לנצח העבר כמו אש קנאחך:
 שפוך חסדך אל הנוים אשר לא ידך ועל
 מסלכות אשר בשםך לא קראו: בי יבל את
 יעקב ואת נורו השמו: אל הובר לנו עונות
 ראשנים מר יקרמוני חסדך כי דלנו מאר
 עורנו ידיו שגנו על דבר כבוד שםך והצילנו
 וכפר על חטאתינו למען שםך: למה יאמרו
 הנוים איה אלדיהם יורע בנוים לעינינו נקסרת
 רם עבדיך השפוך: הכא לפניך אגת אסור
 בוד לרועך הוחר כני המותה: והשב לשכננו
 שבעתים אל היקם הרפתם אשר חרפוך יי:
 ואנחנו עמך וצאן מרעהך נורה לך לעולם
 לדור ודור נספר תהלתך:

ושערי סעל כהרן ואחרי נבל לבין ואחש קדוש ואין אפירי ואמי
 זאת בריתי סכרי כל השדושות בטלני פסוס כחורי ס' יסרים
 מסחיו לכאדור קדוש נצור ויש קדושו שאין מסכני לזה תהתקבל
 בקדוש בלאח סקורי ערבות ומחיות פלם סכסכנונס כי אונת
 נפשותם תמליו ואין אפירי טלכיו לשכס וט נכס סחל ללכות
 כחולו סכס און אפירי ויכיוסעם ולא ויחולך ואין סכדילן סל
 כנס סכרי סן סכרי למשס כלס סלס סכרכין סל סכור
 ונכונולו סכסס נכסכ סכדילן סל סכסס כלס כר סכססין:
 וסכסרת סכסס נכס עכרכין סכס סכס כרכך סכר סכס סכסין וס
 שאין סכרכין סכססין סל כרכי סכרי סולכין וסכסין וסכרכין סל
 סכור וקורין סכסס סכסרי ככדורס ואין סכריין לסכס סכס' וסלסכור
 ואין אפירי סכססין סל סלס סכסילן כורך סכסר יכיו ככד
 ונכסין סכרי דורס ואין סכס סכסין וסכסילן אונתין סכסין וסל
 סלס סכס סכסין וסכסין כחון וסכסין ככס סכס סל סלס סכס:

שמה עשרה לחשעה כאב
 אהתי אלדיו ואלד אבותי
 אלדיו אברהם אלדיו יצחק ואלדיו

יעקב ואלי ודוד והבן חתנו אל ערין
 גומל חסדים טובים וקוננו ארץ הכל הוחר
 חסדי אבות ומכיא גואל לבני בנידום למען
 שמו כאבה מלך גואל עוזר ומושיע ומגן:
 זכור איכה אנו שפתינו אך אבו פנמי מדון ליכס
 שאפתינו אותי אי השמו ענינתינו אני אנפ
 בי טלאי חכמתנו איכה איכבי חנופתינו
 ארונת חרופתינו איכה ארמו בחפתינו ארץ
 חרפתינו חרפתינו אנו ברוחם יעלעו אפרוחם
 למה הרהר כאיש נדהם ואורך זרחם זכור
 אורחם ונוגנס ברחם סגן אברהם באי סגן
 אברהם אהה נכור לעולם יי סחית פתים
 אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסר סחור
 סתים ברחמים רבים סוסך גופלים ורופא
 חולים סחיר אסורים ומקיים אמונתו לישי
 עפר מי נסוך בעל גבורות וס' דוסה לך מלך
 מסית וכחיה וסמסית לנו ישוע: ונאמן אתה
 להחיות פתים: נחלתנו בני כלי שם כורים
 כמחשכים במאפליה עמוק עוקרים כורה
 בדיק סוללות קרים כלה כשמצת שור אכרים
 כלה בעברה וינכרים בחרות אף חוכרים
 ככה בלאהון ומכרים כחיוני לנכרים לנכרים
 לנאיונים מומתים וחיחס למסיתים למר
 הרהר כלא יוכל להושיע עמיתים וידך
 פתים זכור לעקדת כין סתים בטל סחיה
 פתים ברוך אתה יי סחית המתים:

כתר
 יתמלך כסונו פעלס סס קנוני פסס יסר כלס קדוסס
 לך יסלסו כסס סכסר סל יר כנויל וקרא סס סלס
 וסכר: קדוס קדוס קדוס יי נכלות סלס כל סכרן ככור:
 לספסס כרכ יסכר כרכ ככור יי סכססין: וככורי קדש ככס
 לסכר יסכרן יי לסלס סלרין כון ככור ודור סללסין:
 לרור ודור נמליך לאל כי הוא לכדו סרוס
 וקדוש וסככך אלדיו מפניו לא ימוש לעולם
 ועד כי אל מלך גורל וקדוש אהרן:
 יחוסים נס גרים נחשבו סמנות ונר גורר
 להפשיט האומנות ונסכר אומר אמונות:
 ינר גבי האומן נאמנות נרע גרש שלישי
 סמנות נערה סמנות גלתה גולה וסורר
 לסקנות אמותיו כאלמנות כאלמנות ענינו
 לדוש סקר סחכין כדדוש לכמה הרהר כעומד
 ברחוק קדוש ואקח קדוש: זכור עקב ככסין
 וקדוש האל קדוש באי האל הקדוש
 אהה

אֶת־חֲנוּכָה אֵלֶּם דָּעַת וְסִיחָה לְדִמְיוֹ מִנִּי
 וְחֲנוּ מֵאַחַךְ דַּעַת וְכִנְיָת וְחֲשֵׁל: מִסִּיחָה דְּבִק
 דַּעַת וְדִמְיוֹ כִּבְּאוֹ דְּרַךְ דִּיעָתָה לִּי וְיִבְּאוֹ
 דְּרַבִּי דִּדְנִים כְּתִיבָא: דִּיכּ דְּבִב סִרְטִין בְּמֵאֲרִב
 חֲבָא: דְּרַךְ דְּמוֹעַ מִכְּבוֹת תַּמּוּז כִּבְּאוֹ דְּחִרִי
 קִין תְּבֹאֵר דְּרַבִּי דִּלְקִים אֶשֶׁר לִבְּאוֹ בְּמִחִיר
 יִבְּאוֹ: כִּבְּאוֹ דְּחִינְיָת דְּעֵת: הַשְׁנָה וְסִיחָה מִדַּעַת
 לְמַעַתָּה: כְּוֹעַם לְדַעַת: וְסִיחָה דַּעַת: זְכוּר
 זִקְן עֲרֵנָה וְחֹן מִדַּעַת: חֲנוּךְ דַּעַת: כִּבְּאוֹ חֲנוּךְ
 דַּעַת: הַשְׁנָה אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וְדִבְקֵנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבְּנוּ מִלִּבְנוּ לְעִבְדֶּיךָ וְהַחֲזִירֵנוּ
 בְּתִשְׁבֻּעַ שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ עַל הָאֲכִילִים הַלֵּן
 הַחֲלֵל: הַשְׁכִּינֵנוּ חֲנוּךְ וְסִיחָה בְּחֵלְנוּ: הִיחִי
 הַלְמוּיִן בְּהִבְחֵלְנוּ: כִּבְּאוֹ הַתְּנִידִים אֵרִי
 וְנִהְלֵנוּ: הִיחֲחִינֵם אֲבִינֵם חֲלֵנוּ: הַשְׁאֲרָה
 וְהַשְׁכֵּר לְחֵלְנוּ: הִיחֲמִצֵּר לְחֵלְנוּ: וְלֹא
 הַחֲלֵנוּ לְנוּ: לְנוֹרָעוֹת חֲשֵׁבָה: לְמוֹר כִּסִּי שִׁיבָה:
 לְמַעַתָּה כְּרִיעָה שִׁבָּה: וְעִדְרוֹ נִשְׁבָּה: זְכוּר
 רְצוֹנָה וְשִׁבָּה: הַרְצֵנָה כְּתִשְׁבָּה: כִּבְּאוֹ הַרְצֵנָה
 בְּתִשְׁבָּה: מִלַּח לֵנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטִאֵנוּ מִחֵל לֵנוּ
 מִלִּבְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ כִּי אֵל מִכֹּסֶלֶת אַחֵה:

מִצְוִים וְנִדְלָשׁ שֶׁשֶׁם נִשְׁאֵר חֲרָם וְאוֹמֵר
 כְּמִימֵינוּ כִּי יַעֲרֹךְ לִתְּחִלָּה: וְיִזְנֵחַ רוּחַ בְּהִטָּא
 נִפְאֹרֶה: וְיִזְנֵחַ רוּחַ בְּתוֹלַת מִקְדָּוֹת פֶּתַח:
 וְיִזְנֵחַ טוֹר שֶׁשֶׁם מַעֲשֵׂי בִשְׁמִיחָה: וְיִזְנֵחַ
 קוֹל נוֹחַם: כְּדָקְרוּ שְׂבוּעַ לְחֵם: לְחֵם בְּעֶרֶב
 לְמַלּוּחַ: תְּמוֹר נוֹלִי שְׁלִיחוֹת: לְמַעַתָּה יִזְנֵחַ
 לְשְׁלִיחוֹת: וְהֵם עֹמֵק אֵלֶּם: זְכוּר כְּרוֹכְרָה: בְּטָן
 וְסִלּוֹת: הַכְּרִיבָה לְסִלּוֹת: כִּבְּאוֹ חֲנוּךְ הַכְּרִיבָה
 לְסִלּוֹת: רֹאהֵנָה כְּעִנְיָנוּ וְיִכְבְּדֵנוּ וְנִגְלֵנוּ
 מִלִּבְנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי אֵל נִזְאֵל וְחֹק אַתָּה:
 אֲבֹתֵינוּ זְכוּ וְחֲטָאֵם חֲכָמֵנוּ: זֹאת הָעֵרָה כִּבְּ
 כִּסֹּל וְקִין נִבְלָנוּ: זְכוּר נִדְרֵת סִפִּיר קִבְּלֵנוּ
 זְכוּר לְהַקְרִיעַ בְּפִלְס וְזִכְרֵת הַר הַנִּבְלָנוּ: וְנִחַ
 וְחִבְּלֵנוּ עַל הַכּוֹל חֲכָמֵנוּ: זְכוּר דַּרְגַּת בְּשִׁבְעֵי
 עוֹלָמוֹ: כִּי אֵל סִבְלָנוּ: סִבְלָנוּ יִסּוּרֵי אֵל וְנִהְיֵנוּ
 הִי אֲרִיָּאל: לְמַעַתָּה בִּישׁוּן אֵל: עוֹרָה וְאֵל
 תִּישׁוּן אֵל: וְיִצְרָקֶךָ כְּדִרְיָאֵל: זְכוּר יִפֶּת הַזָּאֵר
 לְחֵמָאֵל: נִזְאֵל יִשְׂרָאֵל: כִּבְּאוֹ נִזְאֵל יִשְׂרָאֵל:

עֲנֵנוּ
 וְיַעֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצִרָה
 גְּדוֹלָה אֲנִינֵנוּ וְאֵל תַּעֲלֵם אֲזִנֶּךָ
 מִשְׁמוֹעַ תַּפִּלָּתָנוּ וְאֵל תַּעֲלֵם מִכְּשָׁתָנוּ הִיחֵ

נֶאֱקָרֹב לְשׁוֹעֲנוֹתֵינוּ נִקְרָא אֶת־הַמַּעַן כְּדִרְכֵּי
 שְׁנֵאֲמַר וְהִיחֵ מִרְסֵי יִקְרָא וְאֵל אֲנִינֵנוּ עוֹד הֵם
 מִדְּכִים וְאֵל אֲשַׁמְעֵנוּ: וְכִי אֶת־הַפּוֹדֶה וּמִצִּיל בְּכָל
 עַת צָרָה וְצוּקָה כִּבְּאוֹ הַקּוֹנֵן בְּעַת צָרָה וּמוֹשִׁיעַ:
 רַחֲמָנוּ יֵל אֱלֹדֵינוּ תִּרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעֵךָ כִּי
 תִּהְלֵנוּ אֶת־הוּא וְהַעֲלֵךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל
 מִבּוֹתֵינוּ וְלָכֵל תַּחֲלוּאֵינוּ כִּי אֲרוֹפָא חֲמוּזָאֵנוּ
 אֶת־הוּא: עֲבָדִים חֲשֵׁךְ לִי לְיוֹם אֵידִם: חֲלָקִין וְאַכִּיָּה
 בְּנֵאֲצֵם בְּחִידִם: חֲדָשִׁים מִקְרֹב עִמִּי בְּצִדִּים
 חֲסִידֵי מִקּוֹם עֶקְרֵב תַּמּוּז לְדִים: חֲשֵׁב לְצִדִּים
 בְּבוֹל שְׁמִינִי לְגִידִם: חֲטָא כְּחִיבֵי לְרִם: פּוֹדֶה
 אֵין מִדֵּם: מִידֵם רַפְּשֵׁשׁ מִחִלְיֵי וְרַפְּשֵׁה חִילִי: לְמַעַתָּה
 תִּהְיֶה כְּרַע כֹּאֵל לִי: וְלֹא תִרְפָּאֵנִי מִחִלְיִי: זְכוּר
 רִבְעֵה מִחִלְיִי: רֹפֵא חִלְיִי: כִּבְּאוֹ רֹפֵא חִלְיִי עִמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל: כְּרַךְ עֲלֵינוּ יֵל אֱלֹדֵינוּ אֵת הַשְׁנָה חֲזָאֵת
 לְטוֹבָה וְזֹאת כֹּל מִנִּי תְּבֹאֲתָה וְתֵן בְּרַכְיָה רִחוּמָה
 וְהַצִּלָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יִדְנוּ וְזִכְרֶךָ אֵת שְׁנוֹתֵינוּ
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת וְהַמְּבוֹרָכוֹת: כְּנִפְשָׁנוּ טוֹבוֹת
 נֶאֱלָחוּ לֵאלֹא דְכָר: טוֹב מִבְּצָר שׁוֹר וְאֶרְבֵּל
 הַדְּבָר: טוֹב עַד צוֹלָה אֲתָם נִדְבָר: טוֹב רִשְׁפִי
 קִשְׁרִי בְּעַמֶּק שֶׁבִי: טַבְעוּ בְּדָר עַד תִּשְׁעִי
 דְּכָר: טוֹמָאֵת מִסִּלּוֹת דְּכָר: לְצוּקֵי מִדְּבָר
 הַמִּדְּבָר כְּאֲשֵׁרֵנוּ בְּפִנִּים מִשְׁנִים: לְמַעַתָּה
 כְּבִשְׁוֹשִׁינִים מִבְּעִיר עֲשִׂינִים: זְכוּר בְּרִירִי
 רִאשׁוֹנִים: כִּטֵּל מִכְּרֶךְ הַשְּׁנִים: כִּבְּאוֹ מִכְּרֶךְ
 הַשְּׁנִים: תַּקַּע כְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשֹׂא נֵם
 לְקִבֵּץ גְּלוּתֵנוּ: עוֹרֵנוּ יָד עֹבֵר מִכְּרֹ לְעֵב: יִתֵּן
 עוֹל כְּבוֹל מִחֲמִי לְהַתְּעֵב: יִתֵּן יִשְׁעֵנוּ לְהַשְׁכִּיר
 כְּעֵב: יִשֵּׁב בְּמֵאֲרִב טְבוּחַ נְדִי מַעֲוִי: יִשְׁכּוּ
 מִרְעִיו בְּעִשׂוֹר עִיר לְעֵב: יִדְנוּ תַחַת וְתַחַב:
 בּוֹלְעֵפוֹת רַעֲבִי: רַעֲבִי עֵקֶף יִשְׂרָאֵל: מִרְגֵּשׁ
 תְּרִירָאֵל: לְמַעַתָּה בְּיוֹסֵר אֵל: הַקִּיצָה וְאֵל
 תְּחִינָה אֵל: זְכוּר יִתְּשֵׁב יִשְׂרָאֵל: מִקְבִּין נִדְרֵי
 יִשְׂרָאֵל: כִּבְּאוֹ מִקְבִּין נִדְרֵי עַם יִשְׂרָאֵל: הַשְׁכִּיבֵנוּ
 שׁוֹפְטֵנוּ בְּכִרְאשׁוֹנֵנוּ וְיוֹעֲצֵנוּ בְּתַחֲלָה וְתַחֲלוֹךְ
 עֲלֵינוּ אֶת־הוּא יֵל לְכָרֶךְ בְּצִרֶךָ וּכְמִשְׁפֵּט: נִשְׁשִׁים
 כֹּלָה כִּבְּאוֹ אֲתָם מִלַּח תִּחְדָּה: כִּי פְנוּתָה קִנְיָה
 אֲתָם לִיחְדָּה: כִּי בְּעוֹלוֹת מִלֵּט וְצוֹר לוֹ חוֹדָה:
 כִּי מִכְּסִלּוֹל חֵר דְּלֵי חוֹדָה: כֹּל בְּפִחֲדִיר
 בְּחֻפְקֶךָ שִׁבְט לְחֵדָה: כֹּל גִּיא בִּירוֹ אַחֲרֵה:
 בְּגִלְתָּה יִחוּדָה: יִתִּידָה קִהְלָה נִשְׁפֵּט: בְּאַרְבַּעַת
 שְׁפֵטִי שְׁפֵט: לְמַעַתָּה קִמְסִים לְהַשְׁפֵּט בְּעַמֶּק

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יְהוָה קוֹלִי וְשָׁמַע אֹתוֹי וְשָׁמַע
 בְּאֵימֶלֶךְ אֹהֶב עֲדָקוֹ וּשְׁמַע וְלֹא שָׁמַע כֹּל
 תְּהִי תִקְוָה וְכֹלֶם כִּנְעוֹ וְיִאכְדוּ וְכֹל אֹיִבְךָ מִסְרָה
 וּכְרֹתוֹת וְכִנְעוֹ אֹתָם בְּמִסְרָה בִּימֵינוּ שְׂרָם
 לֹא מִצָּדָה מִרְעָה כְּנַעְדִּי לְעוֹת מִכְצָר צֶמֶת
 אֲרָמוֹת נַעְדִּי לְהַטוֹת מִיָּד לֹא נִאֲדָרוּ
 לְרִבְאֵי דִנְיָה רִשְׁוֹת סִדְרוֹ לְאִמּוֹת לֹא נִדְרוּ
 וְגִיָּה הָרָר קִדְרוֹ לֹא שָׁלַם כְּנַדְרוֹ לֹכֵן לֹא
 נִדְרוּ נִדְרוּ לְהִאֲדִים פְּנֵי בְּשָׂדִים לְמַח תְּהִיָּה
 כְּלוֹחִים יְדִידִים וּפְלֹחִים מִיָּדִים זְכוֹר לֹאִישׁ
 חֲסִדִּים וְהַכְנַע יָדִים בְּאֵי שׁוֹבֵר אֹיִבִים וּמִכְנַע
 זָרִים עַל חֲסִידִים וְעַל חֲדָדִים וְעַל גִּירֵי
 חֲדָקוּעַל פְּלִיטָה עֹמֵק בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהַמִּרְחָשִׁיב
 יֵלְ אֶלֶד נֹתָן שֶׁכָּר טוֹב לֹכֵן הַבְּטוּחִים בְּשֶׁמֶךְ
 הַטוֹב כְּאִמָּה וְשִׁים חֲלָקָה עֲמָחַם לְעוֹלָם לֹא
 נִבְשׁוּ בִּיבֵן בְּטוֹחַ מֶלֶךְ עוֹלָמִים בְּחֹרִים
 מִחֲטָאֵת נִבְשָׁה שְׁלֹו מִתְּהִרָוֹן בִּירְלוֹוִשְׁמֵעוֹן
 נִחְשָׁה מִשְׁנֵרֶת מֶלֶךְ נִשְׁמֵשׁ שְׁלֹו מִי־הָאֵמֶן
 בְּנִשְׁמֵשׁ בִּיבֵן נִשְׁמֵשׁ מִתְּבַעֵן בִּינְאֵשְׁלֹו
 וּבִיבֵן שְׁלֹו מִכְרוֹם כְּאִשְׁכְּשֹׁו כְּאִשְׁר
 כְּשֹׁו כְּשֹׁו לְיָדִים דִּקִּים בִּירְ מִדִּקִּים לְמַח
 תְּהִיָּה בִּים רְחוּקִים וְלֹא תִנְעָה דְחוּקִים זְכוֹר
 יִשְׁשֵׁת מִצְדִּיקִים מִכְּטַח לְצִדִּיקִים בְּאֵי מִשְׁעוֹן
 וּמִכְּטַח לְצִדִּיקִים וְלִירְשָׁלַם עוֹרֵךְ נִרְחַמִּים
 תִּשְׁכּוּ וְכִנְתָּ אֹתָהּ בְּנֵי עוֹלָם בְּמִסְרָה בִּימֵינוּ
 וְקִנִּים נִנְעוּ מִסְרָה אֲנַתִּם נִנְעוּ כְרוֹם שׁוֹחִים
 לְגִנְתָּם נִשְׁאִינָה לְאֵלֶף מִנְתָּם נִחְפָּשָׁה
 אֵין מִצָּדָה יִשְׁבִּית נִתָּם נִבְאִיךְ בְּאֲנַתִּם הָפֵךְ
 מִנִּנְתָּם נִשְׁקָד עוֹל גְּלוּתִם וּפְסוֹ אֲמוֹנִים
 מִנִּנְתָּם מִנִּנְתָּם רִבִּיר יְחִיד הָאֲבִיד לְמַח
 תְּהִיָּה כִּרֵּם מִקְפִּיר מִשְׁאֵל לְחִכְדִּיר זְכוֹר רֶם
 וְתוֹלֵל לְחִכְדִּיר אֲלִידִי דוֹד דוֹד וְרֵעוֹ מִכְסָּא
 נִשְׁבֵּת עַל בִּי עֲכָרָא מִרִּי מִשְׁבֵּת וּבְעִנְיֹתָם
 חִנְיֹלִי נִצְוִי כִכְכָּת לֹכֵן מִשׁוֹשׁ לֵב שִׁכֵּת
 שִׁכֵּת מוֹרֵי מִנִּי שְׁמִעוֹנִי עוֹכָרִי מִחִי שְׁמוֹנִי
 בְּעִדִּי חֲבִירִי מִכֹּחַ מִשְׁבֵּת מִסְכּוֹת דְּבִירִי
 מִכֹּחַ וְחִבְלֵנוּ נִבְוִירִי מִסְּפִי בְּפִי וְעוֹדֵנוּ אֲבִירִי
 כְּסִלָּה כֹל אֲבִירִי נִפְלַח עִדְנוּ כְּחוֹן דְּכִוִּית
 עִנִּי חֲתִמָּה חוֹן כֵּן כְּרִכִּית עַד פְּלֹא לְגִלָּה
 חֲבִיבִי עִנִּי מִעֲלִילָה בִּינִית נִכְוִיָּה עֲשֵׂה וְנַחֵם
 נִקְרָא לְכִכִּית וְנָחַם עַל אֵלֶף אֵין בּוֹכִית עַל
 פְּנִינִית נִפְצָה חֲסִידִית פְּלִי מוֹף וְכִרְכִּיר

חִוִּיר אֵיהָ חֲסִידִית פְּצוּ עֲשֵׂה עֲרוֹת לִנְדִּיָּה
 פִּרְשָׁה צִיּוֹן בְּדִידִי : עַל הַר צִיּוֹן צִוִּי שְׁמוֹנִי
 מִדִּינִי צָפוּ עַל רֹאשׁ יְדִינוֹ צָמְתוּ בְּנוֹב לְעִמְכֹּד
 זְדִינוֹ צוֹר נִצְרָה לְעוֹדֵר מִדִּינִי צִעַק גְּמִי בִימֵי
 דִּן דִּינִי צִדִּיק הוֹאִילִי אֲתָה קִלִּים הִכְבֵּדֵת
 וּמִעֲדִי עֲרִמוֹנִי קִרְבֵּת בֹּא אֵלִי וְחִירִימִי
 קִרְאִיתִי לְיוֹשְׁבֵי נִבְעוֹן עוֹדֵר חֲסִידִים וְרִמוֹנִי קוֹלִי
 לְהַשְׁמִיעַ בְּעֶרֶב הַיָּרִימוֹנִי קוֹמִי עוֹבֵר בְּחִתָּל
 הָעֲרִמוֹנִי קִרְאִיתִי לְמִאֲהָבֵי הַמָּה רִמוֹנִי לְמַח
 רוּחַ אֲפִנּוּ לְטִכְח שְׁמִירִי רִאִיתִי כִי תִהְיֶה עוֹרֵר
 כְּסִירִי רִאִיתִי עֵמֶל וְכֵסֶם בְּאִוִּיךְ נִמְרוֹ רִכֵּת
 בִּידִי יְחֻקָּאֵל לִיקוֹם כְּסִירִי רִאִיתִי וְנִכְחִידִים
 מִנִּי אֲמִירִי רִאִיתִי בִּי צִדִּיק מִעַי חֲסִידִירִי
 הַשִּׁבְנוּ מִיִּשִׁי שְׁמֵעַ לְגִלָּה מִשְׁכָּח רְמוֹם
 חֲצִירִי לְהִדְרִיבִי שְׁפִתִי מִשְׁוֹרִי דְּבִירִי דְּכִסּוֹ
 לְהִרְאִיָּה שְׁמִיעַת מִסְרָת אֵךְ הִכִּין לְמִאֲהָבִי
 שִׁכְבוּ וְנִדְרוּ חֲצִץ לְחִבְרִימִי שְׁמִעוּ בִי נִאֲחָה
 אֵין בֵּיתִם חֲקַת כְּכֵם אֲפִינִיךְ תִּשְׁבִּי נְטוֹל
 כְּאֵי חוֹת פְּנִידִי הָרִדוֹן לְגִלָּה וְיִצְחָק וְיִצְחָק
 תְּהִי לְחִכְכֵּךְ וְנִצְחָקֵךְ הִקְרָא לְשִׁכְרֵךְ כּוֹס
 כְּמוֹס פְּנִינִיךְ תִּכְאֵל כֹּל דְּרִמָּה לְפִנִּיךְ תִּכְאֵל
 אֵין אֲשֶׁר כְּלָנוּ לְמִכְאֵל חֲתַת כְּחִסְהָ נִהְלֵנוּ
 עַד לְחִלָּה וְחִכְוֹר תִּהְלֵנוּ וְכֵן בְּחוֹר וְכִתּוּלָה
 כְּכִלָּנוּ רֶם חֲבֵט נָא עִמָּךְ כְּלָנוּ זְכוֹר לִי מִח
 תִּחְלֵנוּ : לֵט שְׁלוֹת בְּחִרּוֹן אֲפִיךְ מִעַתָּה נִתְּנָה
 מִפְּנֵי אֵרֶם סִפִּי וּמִכְרָתִי בִּירְ צִעַקֵךְ
 אֹיִבִים עֲלִי בְּהִצְפִּיךְ לְכָלֵעַ נִחְלָתֵךְ וְחִפִּיךְ
 אֵיהָ אֲתָה כְּאִפִּיךְ :

איכה

אֲתָה כְּאִפִּיךְ לְאֲבִיר בִּידִי כְּשָׂדִים
 אֲפִינִיךְ וְלֹא זִכְרָתִי בְּרִית בֵּין
 בְּתָרִים אֲשֶׁר בְּרִית לְכִחוּנִיךְ וּבְכֵן בְּמִטִּי
 אֵיהָ נִעֲרַת בְּנִעֲרֵךְ לְגִלוֹת בִּיד גִּימִים וְנְטוֹלֵךְ
 וְלֹא זִכְרָתִי דְּגִלָּתִי דְּלוֹן דְּרִךְ אֲשֶׁר דְּבִרְתִּי
 לְדִגְלִיךְ וּבְכֵן דְּבִרְתִּי אֵיהָ הִכְעִית בְּדִגְלִיךְ
 לְהִרְוֹף בִּיד הוֹלִלִים הַמְנוּיִךְ וְלֹא זִכְרָתִי וְחֵק
 וְיִעוֹר וְכֹת אֲשֶׁר וְתִרְחַץ לְיִעוֹדִיךְ וּבְכֵן וְקוֹנֵנִי
 אֵיהָ וְנַחֵם כְּעוֹמֵךְ לְגִלוֹל בִּיד גִּימִים וְנְטוֹלֵךְ
 וְלֹא זִכְרָתִי חֲתוֹן חֲקִי חֲרִיב אֲשֶׁר חֲקַקְתָּ
 לְחִמּוּלִיךְ וּבְכֵן חִינִי אֵיהָ מִסְרָתִי בְּמִסְרָתֵךְ
 לְטְרוֹף בִּיד מִטָּאִים מִלֵּאֵךְ וְלֹא זִכְרָתִי וְקִרְ
 יְדִיוֹת יִישָׁר אֲשֶׁר יִתְרַם לְיִדְעִיךְ וּבְכֵן לִלְנוּ
 אֵיהָ

אֶטְפַל אֶת הַמַּחֲבִים לָמוֹת אֶנְחָה מִיּוֹכֵר יִחִיד מִלֵּים כֹּס
 וְלֹא יִרְאֶה מוֹת אֵילוּת לַעֲוִינִי תִרְחִי לַחַוּוֹת
 אִמְתִּי כָּכָל שָׁנָה אֹמֶרֶת הִיא שָׁנָה זֹאת אֲרַע
 לָכָל כִּי מוֹדַעַת זֹאת אִם לֹא כִּי יֵלַע עֲשֶׂתָהּ לִי כִּי
 זֹאת אֲכֹנֶה לְךָ רֹאשׁ חֲדָי אֲכַרְעָה לְךָ בְּרֵךְ
 לַחֲתָל מַחֲלִי אֲכַתְרֶךָ בְּשִׁירִי כַּחֲלִי
 אֲכֹנֶה מִי יִהְיֶה כֹּחַ לִי אֵל תִּשְׁכַּח צַעֲרִי מִיָּד
 אֲרִיאֵל אֵלֹהֵי לֶאֱנֹר וְיִדְרָה וְיִשְׂרָאֵל אֵלֵּי
 שָׁנָא אֲשֶׁר מִסֵּר לִי לֵאמֹר מִיּוֹת מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת מִלֵּים
 וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל לְמַעַרְךָ בְּרֵכִי לֹא הִלְכִי
 עֲזֹבוּנִי וְעֹזְבוֹתַי וְשָׁכְנוּ וְעִמְתִּי וַפְנֵי כֹהֵם
 נִחַפְנוּ רִנְנָתִי וְיִהְיֶה לִּי אִיכָה תִּפְאֶרְתִּי בְּרִאשׁוֹתֵי
 הַשָּׁלִיכִי וְיִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִי בֵּיתִי מִאֲמֹנוֹ וְנוֹרְשׁוּ
 מִנְחָלְתִּי וְכֹלֹא אֲבֹ קָשׁוֹב דְּבָרֵי הַחֲכָמִי
 אֲסַפּוּ וְיִדִּי כִּכְרָה עַל אֲנָתִי לְמִנְהָ לְמַטְהַר
 עַפְרָא דְּאֶרְסִי אִיכָה תִּפְאֶרְתִּי לְמַחֲרִיבוֹ אֵלֵּי
 כָּלֶכֶם חֲזָקוֹ עָלֵי דְּבָרֵכֶם מִיָּדֶם הִתְחַר
 זֹאת לָכֶם

איכה

תפארתִי מראשׁוֹתֵי הַשָּׁלִיכִי
 וְכִנְנִי כְּסֹאדִי כְּכֹדֹר צֶלֶם דְּמִלִּיכִי

וּבְחִלְלִי הִנָּחִי אֲשֶׁר חֲזָנוּ נִמְלִכִי נִאֵם אִם
 בַּחֲקֵיתִי הִלְכִי לְמַחֲרִיבוֹ אֵלֵּי כָלֶכֶם חֲזָקוֹ
 עָלֵי דְּבָרֵכֶם מִיָּדֶם הִתְחַר זֹאת לָכֶם בָּלַע
 שׁוֹפֵטִי בְּמוֹעֶצֶת עֲוִוֹתָם וַפְנֵים הַסְתִּיר מִבֵּם
 כֶּשֶׁר עֲוִוֹתָם וַיּוֹמַר לֹאֲכַם מִבֵּם לְהַכְעִיֵּם
 חֲלַף וְנִתְחִי וְנִשְׁמִיכֶם בַּעֲתָם סִחָ וּמֵאֹס שְׁמִי
 כֹּלָה בִּכְאֹפִי וְנִשְׁטַכְנִי נִחֲמוּמוֹ מִהֲרָה יִשְׁעִשְׁעוּנִי
 נִדְעָרוֹם קָרַנְס וְעֵלּוֹמָם הַקָּצִיר וּבִאֲכַת הָרֵב
 שְׁעָרֵיהֶם הִצִּיר מִיָּדָם עֵשׂ בְּקִצְרֵי הַמּוֹר
 וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת בִּצּוֹר לֵשׁ דֶּרֶךְ שִׁשְׁהוֹ
 וְכֹלָה בְּחֶרֶץ וְכִבְדּוֹ אֶפֶס שְׁמִי עָרִץ פִּרְצִי
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה פָּרִץ תַּחַת וְנִתְחִי שְׁלֹשׁ בִּאֲרִץ
 מִי הִי צוֹרֶכֶם עֹקֵם וּשְׁגִבְכֶם הַפֶּךְ לֹאֲכֹר
 וְנִלְחַם בָּכֶם הַנּוֹצֵרְכֶם חֲשִׁיקֶם תַּעֲכֶכֶם אֲנָה
 הַכְּסֻחַת וְדִרְפָּתָם אֶת אִיבֵיכֶם לֵשׁ וְיַחֲמוֹס
 פִּנְיָ עָרֶךְ מִלֵּאָה בִּי בְּשִׁשְׁכִּיתָה מִצָּא כֹל
 טוֹמָא וְכִכְרִיתִי הִי לִי לְרֵחַ מִטְּמָאָה בְּשִׁנִּי
 וְדִרְפּוֹ מִכֶּם חֲסִמָּה כֹּחַ מִי וְנָח עֲלֵיוֹן
 קִרְיָת מוֹעֲדֵיכֶם וְהִאֲבִיל שְׁעָרֵי חֵיל עֲמִידָת
 רִנְלִיכֶם מִיִּבְשָׁא זֹאת פֶּן וְהִנָּלְכִי וְיִמַּר אֹפֶר
 וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם לֵשׁ חֲשֵׁב שְׁנֹאחַ אוֹס לָקֵט
 כִּשְׁשׁוֹן וּסְחָלֵב עוֹלִילִיָּה אוֹתָהּ דֶּשֶׁן כְּטוֹר

אִי־חֶסֶדֶת בְּנֶעֱסָה לְכָלֹת בִּיד כּוֹשְׁלִים
 כְּרִמִּיק וְלֹא זֹכֶרֶת לֹא לְהוֹצִיחַ לְעוֹלָם אֲשֶׁר
 לְמִדָּת לְלִקְוִיךָ וְכִבְדִּי לְהִנָּחֵי אִיכָה מִלֵּלֶת
 בְּמוֹסָף לְמַחֲוֹת בִּיד מִנִּיִם מִנְשָׁאָה וְלֹא
 זֹכֶרֶת נִשְׁאֵת נִזְוָרִי נִשְׁרִי אֲשֶׁר נִשְׁאֵרֶת
 לְנִשְׁאֵרִי וְכִבְדִּי נִתְּנִי אִיכָה מַעֲרַח בְּסַעֲרָךְ
 לְסַר בִּיד מַעֲרִים סַעֲרִיךָ וְלֹא זֹכֶרֶת עוֹז עָרִי
 עָדִים אֲשֶׁר עֲטַרְתָּ לְעִבְרִיךָ וְכִבְדִּי עֲנִי
 אִיכָה צַפַּת בְּפִחְךָ לְפָנֵי בִיד פְּרִיצִים פְּלִאִיךָ
 וְלֹא זֹכֶרֶת צַהֲלֹת צָבִי עָרֶךְ אֲשֶׁר צַפַּת
 לְצִבְיָיךָ וְכִבְדִּי צַעֲקִי אִיכָה קִרְאֵת כְּקִרְאֵתְךָ
 לְקִנּוֹת בִּיד קָמִים קְרוֹאִיךָ וְלֹא זֹכֶרֶת רִנָּה
 רִכָּב וּכְבוֹתִים אֲשֶׁר רִצִּית לְרַעְיֶיךָ וְכִבְדִּי רִנְנִי
 אִיכָה שְׁאֵנֶת בְּשִׁאֲךָ לְשָׁלוֹת בִּיד שְׁוֹלִים
 שְׁלִימִיךָ וְלֹא זֹכֶרֶת הִקְוָה מִלְּחֵיל הַזֶּה
 אֲשֶׁר תִּכְנֶת לְתַמְסִיךָ וְכִבְדִּי תַאֲנִי וְזָכוֹר יֵל
 מִהֲיִה לָנוּ לָנוּ שַׁחַת צָר וְחַעֲב בְּמִנְהָ
 מַפְנֵי נִתְּנִית נִתָּה וְכִבְדִּי נִפְשׁ אֲדָרָה אֲכַכָּה
 וְאֲכַכְתָּ עַל פִּי כוֹדֶה לְמַחֲחַת עוֹלֵי רוֹדֶה
 מוֹנוֹעַרְתָּ תִּנֵּן אֲדָרָה

אזכרה

עַד חֲגוֹ שָׁשִׁים אֲאֵלָה אֲחִי שֵׁא
 מִים אֲאֹרִיּוֹם מַחֲרִיבֵי פַעֲמִים
 וְיִזְכֵּר מִי יִתֵּן רֹאשִׁי מִים אֲבָחִין בְּכִי לִיל
 מִדְּבָר אֲבַחְתָּ לִיל מִלִּיל וְסִדְרֵי מִדְּבָר
 אֲבָכָה אֲחִי עוֹלֶרֶת מִדְּבָר אֲשִׁאֵן מִי יִתֵּנִי
 בְּמִדְּבָר אֲנֻעַ וְאִנְשֵׁל כְּנוֹקָה יִתֵּן אֲנִיָּה כִּי
 כָּל בְּנֵי בֵּית אֲנִירֹם שִׁיאֵר בְּעַל הַבֵּית
 אֲרִשֶׁה מִי יִתֵּנִי שְׂמִיר שִׁתִּי אֲדֹתָ כָּכָל לֵב
 לְחַסְתָּהּ אֲרַעֵךְ מִלֵּים בָּם לֹאֲסַחֲתִי אֲרִאֵן
 וְעוֹרֶה וְלֹא אֲמַחֲדִי אֲקָרֵא מִי יִתֵּן יִדְעִיתִי
 וְאֲמַחֲדִי אֲמַחֲדִי אֲמַחֲדִי אֲמַחֲדִי אֲמַחֲדִי
 אֲמַחֲדִי אֲמַחֲדִי אֲמַחֲדִי אֲמַחֲדִי אֲמַחֲדִי
 וְסִחָ מִלְּחֵיָה לְמִלֵּי אֲצִירָה מִי יִתֵּן אֲפֹרָא
 וְיַכְתִּבוֹן מִלֵּי אֲוֹרֶה מִשְׁפָּטִי וְנִכְבְּלִי אֲוִדִיעַ
 בְּבִצְעִי וּמַעֲלִי אֲמַלְלוּ מוֹלֹת בְּקִרְעֵי מַעֲלִי
 אֲפִתָּה מִי יִתֵּן לִי שִׁמְעִי אֲוִדָה בְּחַפְזָהּ
 הַאֲבִיוֹנָה אֲוִדָה בְּחִיתִי מִחֲתָנָה אֲוִל פְּלִיגִים
 בְּכִרְכָּה הַעֲלִיוֹנָה אֲעֻבֹה מִי יִתֵּן לִי אֲבָר בִּינֹנִי
 אֲחַנְשֶׁע מִקְרִית עוֹז אֵל צוֹר אֲחוֹ כָּלִי מִים אֶף
 לְעֹצֹר אֲחוֹתִי קָצֹר לְקָצֹר וְעוֹלֹת לְבָבוֹר
 אֲשִׁחִי מִי יִכְלִי עִיר מִצּוֹר אֲטַע אֲחִילִי אֲפִרְנו
 בְּצִלְמִית אֲוִסָּה וְאֲשִׁכּוֹנָה עַד תִּחַר מוֹרִת

ויקרא כו חפתת העלה בכבשן ושאלו איחדנן ואכלתם
 ישן נושן ^{ממי} טבעו נכסו רוכבי דוכני בני
 חמת בנקטל מכרתי אלף וחמס מאות גלד
 ס יסור מכוני וסע מחוכי אומר ונתתי משכני
 לזה ישבו מכבים מנאק מחכים בארבע
 מהות הפיל מחכים חרב ורעב ותורה ודבר
 ס שחתתם כסר על פץ והתהלכתי בתוכם
 סמי כלו לשוד ונע אהליכם ויבכם נשבעו
 מהוללכם לחיכם שפכו נשפח עולליכם
 ס כמאסכם שח וגני ילדיכם לם לאמותם
 כלכול אגא שור וצור למלאכי שח מי שעו
 ארין הברסל הבאתם ששעו ויטנאו מוכח
 ס וגם לא חשמוני ^{ממי} מה אעירך וישירך
 עכ עורך בוססו אומרי על סוס נגוס על כן
 נכו נלאמי נשא ענותכם בהעמסו ואסרכם
 ס ותאכתי וגם בחקתי המאסו לם נביאך
 טעו ודמירת שח חות ואדרוש לסלות
 ותאמי אי לזאת כהיתם ויגדתי השיבו עוות
 ס ויגדתי ויחתי אף אני נשחית זאת ^{ממי}
 סקקי חקקי שדקו מיני מכבנים ובחיוץ
 לחצמית אמוני בני בנים דרים חללו ספוני
 ס לרעה ולא לטובה נאם ונתתי פני לם פצו
 דרים לפני מה חלה עם כדר עקד פקד וילא
 לא חתמו ממת וזאת ופלא כנסכו ונסעו נאם
 ס ואם עד אלה ^{ממי} עשה וירם קדקוד בני
 שאון ודשו שרני בני צמאון וכל שנה
 ושנה חוסף נען על און מערת בעס ונאם
 ס ושברתי את נאון לם צעק הוי הוי ואשפה
 חריק כחה וסבה הכוא סעריק וכלעני סעונ
 ס שני צר החריק וכלה כחי בבואם ותם לחריק
 סמי קימי ופקי שועי אל דמי ותני כאוב קולך
 ס בדרך ידומי מי ראש השקני ותרמי וחשך
 ס וילוכי נגנזם ואם תלכו עמי לם ראה גורל
 אית השם לעת ולקאת מברך היתי דמות
 גולה נגוית וסורר כניתי בשמע והשלתתי
 ס בכם את חות ^{ממי} שכבו בעלול כתא ואין
 דולה המלאים נער לאין מרפא עולת והרי
 ס כפה שים להחלה אנושים בוכח ואם באלה
 לם חקרא אוד עוללה על אדמוני לסחפו
 ולשספו שבעתים באוני תהום צרי כזאת קול
 ס סארמוני כחמסתי בריב והלכתי אף אני
 סמי אני לבטתי מיד כל עובר עכור ששועי

כי העכתי מלחבר וחססתי על ילדי
 דרות כי ועלילי לשבר לכן קונעתי איכר
 אשפתו פתוח בקבר

איכה
 אשפתו פתוח בקבר ולורדי באף
 חוסף גבר אני הנבר איכה ליכנ

אשא עון תג וחסם פי סכלל להג איתי נהג
 איכה אין עמו לשפוך היל גלאתי ונאם
 שבוך אך ביושוב יפוך וזור אפיתי בורכ
 ונאם בלינטו צלילי ערב והבאתי עליכם הרב
 ס ככה בעת כל חקרי ובעובב אורח יכרי בלה
 בשרי כלע בית לרום חקף וכברול ככבו
 נקף בנה עלי נקף בני בטני לאכול הקשיבני
 מי צר אחור השיבני במחשבים חושבני
 נחלתינו כמותח ביד לחם נאם לא אחוס
 ס ולא ארחם בשברי לכם סה לחס גלחת
 גחוצה לענות עדי ומחפה לילות לעתדי גדר
 בעדי גרע נאון גדר נשוע והשיב ימין אחור
 מלהושיע נאם כי אועק ואשוע נם גבר עלי
 פורכי וננאקי מסם הרבי גדר דרכי ותומם
 גרושים מאחוזות ולא שכ אפן בכל זאת
 ס כאומרו אם בואת דרכי דין סף להאכילי
 ובגלות לששך חובלי דוב אורב חואלי
 דרך חסך על כמות להשחרר שעו סני בבני
 אחר דרכי סורר דבק דולקו וצרו ברשותי
 עלי ללוטס סחרשות דרך קששו מיסני
 דלר ותאם אשימכם גיא גלורת אטילכם
 ס לחללימכם והלכתי עמכם חיוה לילוי
 ס בכיותי וצרכת אש כיותי הביא בכליותי
 דיה דולך ספני ומועמי וכעס דמי חטעמי
 דיותי שחוק לכל עמי האוכלים הקדש ססח
 כליל שמורים האכלים ככפן ראש סחורים
 חשיביעני במדורים על צארתו ססגור וחלחל
 ס שכם ונאם אפקוד על ענותכם ואכלתם
 ס בשר בניכם ויצא וקדוד ססח ורצין וחוק
 ס מומרי כי ארלוצין וירם כחצין וחמס
 ס ויעודי להכפישו לתהום סמוגור חרפשי
 ס וחוננו מסלוס נפשי ויגדל וכבר נאמר צחי
 ס ובקד קדי עלה צחי ואומר אבר נצחי סצרים
 ס וכוש סח אשיבכם ואשפטכם בזמותכם
 ס והשכרתי את במתיכם וצרח זאת כי נאמר
 ס גרדי ולכלר פץ מכבוד רודי וסר עני
 ס וברודי נח וועס ולב הקשית וכתעקבו עם
 ססח

משה וְהָיָה הַמִּדְבָּר וְהַחֲשֵׁמַיִם זֶמְרָא וְקוֹנֵי וְעֹלָם
 אֲבִיָּא כִּי בְּכֹן פֶּרֶץ דְּרִי נְבִיא וְזֹאת אֲשִׁיב אֶל
 לְבִי אֲכֹתִינִי וְעָקֹבְלִי מְרִיבִי וְשֹׁחַ עַל
 נִיקָא כִּי רַעְתִּנו כִּי רַבָּה וְנִתְחִיאת עֲרִיכִים חֲרָבָה :
 חֲטָא חֲזִי כִּי עֲזָן נִתְחַמְנִי הַמִּדְבָּר בְּצִיּוֹן כִּי נִתְחַמְנִי
 חֲסִידֵי יְיָ כִּי לֹא תִמְנִי חֲשֵׁב חוֹרֵשׁ לְקַרְקֶר קִיר
 יָקָרִים מֶרֶדְכִּין מִכְתִּי סוֹקְרִים חֲדָשִׁים
 לְבָקָרִים חֲשָׁד חֲזֹן מְנִישִׁי אִשִּׁי קִיר כְּעוֹר
 מְנִשִּׁי חֲלָקִי אִמְרָה נִפְשִׁי עֲבָדִים חֲסָאנִי
 מִלְּגוֹר פֶּרֶץ וְחֹלְכוֹת קְשׁוֹר פֶּץ בְּחֶרֶץ
 וְחֲשֵׁמַתִּי אֲנִי אֶת הָאֶרֶץ : טָמְאָתָה טְפֹלָה
 וְטִמְאָתָה וְלֹא נִסְכּוֹב אַחֲוֹר מִן טוֹב יְיָ לִקְוֹ
 טְבִיעֵי טִירוֹתֵי וְפִי צֶר הָמָס וְכִל עוֹבֵר שֶׁרֶץ
 וְיִשְׁמִס טִיב וְיִחִיל וְדוּסָם טוֹבִים טִפִּים נִבְלוֹ
 כְּוֹסִיפִי לְמַעוֹל וְכַמְעַלִּי חֲדִי לְפַעוֹל טוֹב
 לְגִבְרִי כִּי שָׂא עוֹל כִּנְפֵּשׁנו טָרָא אֲפֵר נִכְרָה
 בִּיבְמוֹ בְּרַחַת וּבְמִדְרָה נָאס וְאִתְכֶּם אֲוִרָה :
 יִדְוִיָּה בִּיאור כְּסוּס וְעַל בֵּל אֱלֹה הוֹתֵנִי
 בֶּת אֲדוּס שֹׁכֵב בְּדֶר וְדוּס וְשִׁבּוֹ וְיוֹנִים בְּנִי
 עַל חוֹפְתֹי כִּי כְבֹד עָלֵי אִתְּחִי וְיָתֵן כְּשֶׁפֶר פִּהּוּ
 יִדְוִיָּה שִׁתּוֹ בִּי מִחִי וְנִשְׁכַּחְתִּי מִפִּי צֶר שִׁחִי
 יָתֵן לְמַכְהוֹלֵה עוֹרֵנו וְיוֹעֵס כְּחֶרֶץ בְּקֶרֶץ
 וְנִמְנֵי שִׁנְנו בְּאֶרֶץ אֲזִי חֲרָה הָאֶרֶץ : כֵּל
 כְּבוֹד חוֹאֲרֵנו הוֹכֵלִים וְעוֹר אִירְחוֹתֵי חֶסֶד
 בֵּלִם בִּילֹא יוֹחַ לְעוֹלָם כִּלֹּ כְּמַעַס בִּי
 גִלְתָּם וְעַל חֲרָה וְאִתְּחִי כִּי אִם הוֹתֵה וְחִתִּים
 בִּלְתִּי כְּעֹס וְהָיִיתָ לְחֵב וּבִתְחִלִּית שֶׁשֶׁ מֵאִי
 כִּי בִּי לֹא עֵינָה מִלִּיבֵי נִשְׁמִס כְּפֹרְעוֹת וְיִשְׁבֹּת
 שֶׁשֶׁ כֵּל שֶׁנָּה וְשִׁנְתָּ מוֹכִירוֹת אֲשֶׁמָּה כֵּל
 יְמֵי הַשֶּׁמֶשׁ : לֹא אֶלְכֶּם לִחְיִינְלִי וְעַל בְּנֵי
 הַעֲבִיר גִּלְדִּי לְדִבְאִתְּחִי גִלְדִּי לְאִמּוֹתָם לְעַת
 כְּמֹתוֹ מִשְׁכָּר וְעוֹן יִבְקֹחוֹ וְרוֹן בְּקֶבֶר לְחֵסוֹת
 מִשְׁפֶּט נִכְרִי לֹא לְסַחֲוֹת מִן לַעַם קְרוֹבוֹ וְאִיךְ
 מִתְעַר הוֹיָא חֲרָבוֹ לְשׁוֹת אִידִם בְּרִיבוֹ שְׂרִים
 לְכוֹרִים הוֹיָא מִשְׁעָרִים תִּרְחִי בְּחֵאנִים
 חֲשׁוֹעִרִים לְעוֹלָה וְהַשְׁאָרִים : מִמְדּוֹס מִגְלָה
 כֹּתֵב בְּנֵהוּ קִינִים וְנִתְחִי וְיָתֵן אִמְרָה וְחִי
 מִתְּאֵיךְ מִאִמְרָה מִלְּחֶרֶץ יִתְּנוּ עַל מְרִיב
 וְתִתְּנָתָה מִפִּי עֲלִיִן לֹא חֲטָא מִחֲטָאת מִדְּחִי
 אֲקִינִי מִנְחָמִי כְּמִין מִתְּרוֹן מִחִי תִּתְּנָהוּ
 בְּחִירִים מוֹטֵט בִּי לְהִרְבֵּי וְשִׁנְיָה חֲעֵלָה
 מִקְרִיב וְכִשְׁלוֹ אִישׁ בְּאִחִיו כְּמִנְיָ חֶרֶב :

ויקרא כו

נִשְׁקָר נִטֵּל עוֹל מוֹרְכִינוּ וְיִרְעֵב שִׁי עֲרִכְנוּ
 נִחְפְּשָׁה דְרִיכֵנוּ וְכִי אִיךְ נָאס לְקִרְוִין עֲמַעְפִּים
 וְאִכְרוֹ עֲלִינוּ אֶרֶץ אֲפִים נִשְׁאֵל לְכַבְנוֹ אֲבָפִים
 נְעוֹ נְרוֹ רֹאשׁ צִמְחֵמִירוֹנִי רִשְׁעִים מִפְּלוֹים
 בְּמִכְמוֹרֵנוּ נִחַט פִּשְׁעֵנוּ וּמִרְנוּ וְקִנִּים נִינִים
 לְרֹב סְנוֹים אֶכְלוֹם וְהוֹשַׁתְנוּ מִשֵּׁל בְּנוֹים
 כִּנְאָס וְאִבְרָתָם בְּנוֹים : סִלָּה כִּמִּי קִטְרִה
 בְּאֶף וְאֶפְעֵר פֶּה וְאֶשְׁאֵף סְכוּתָה בְּאֶף מִפְּקוֹ
 סוֹטֵנִי כֶּף וְאֶשְׁתוֹן וְאֶעֱצֵק חֲמִס וְאֶתְחַנֵּן
 סִכְתָּה כְּעֵנִי סוֹרוֹ טִמְאָה שְׁחוֹ מִשְׁאֲמִינוּ כְּתִנְחַן
 כְּבִרְזֵל שְׁמִינוּ סִחִי וּמֵאֹס חֲשִׁימִינוּ שְׁכִירִי
 מִשׁוֹשׁ שֶׁחַח מִשְׁוֹרְדִים וְזוֹדְפִי קְלוֹסְשִׁים
 לֵאכֹד וְהַשְׁאָרִים : פֶּרֶשָׁה פִּצְחָה אוֹי כִּי מִנְרָה
 חֲסוֹר מִתְּנִיָּה כְּעוֹן חֲרָה עֲלֵי נִנְרָה : פִּצּוֹ
 וּפְעוֹר פִּדְרִים מִכְּבָר שִׁחֲרָה וְאִכְרוֹ עֲלִינוּ
 בְּחֹכְכָת פֶּחַר וּפִתָּה : פִּנִי פֶּחַר חֲפֹת מְעוֹת
 הַקִּמֵּל וְחִרִּים מְעוֹת פִּלְטִי מִיִּם הִרְדִּי עֲלֵי
 וְפִלְתָּ עֲטֹרַת עוֹן מִשְׁעָנִם וְצֶר בְּשִׁכְעָה דְרִיכִים
 עֵינִים וְהַחֲדוֹ אֶת עֵינִים : עַל אֱלֹה עֲשִׁינוּ
 חֲרֹפִיָּהם הִדְלוֹ שְׁאֹן וְדוּפִיָּהם פִּצּוֹ עֲלִינוּ
 פִּדְרִים עֲשֵׂה עֲבָרֵהוּ וְחִרָה וְנִרְף אֶת מִדּוֹן
 סִנְרָה עֵד יִשְׁקֶף וִירָא עוֹרֵנו עֵף כְּבוֹד וְעֵלָה
 וְעֵשֶׂר מַעְלוֹת גִּלְדִּי עֲלֵי עוֹלָלָה עַל זֶה כְּמִס
 גּוֹאֲמִם וְשֹׁחַ לֹא אֶזְכָּרְכֶּם בְּכָף וְעוֹסֶם אֶף אֲנִי
 אֶלְךָ עִמָּם : צִדִּיק צֶר צִעְרִי לְסַפּוֹר וְכַעֲקֹלִי
 יוֹשֵׁר וְאֶכְפֹּר צוֹר צוֹדִי כְּצוֹר צֶעַק צוֹרִי
 וּסְכָךְ מַעְכּוֹר וּבְחִלְלִי עֵרֶךְ לִשְׁכּוֹר צִמְחוֹ חִי
 כְּבוֹד צֶדֶק צִדִּיק וְסַע דוֹרְשִׁי כְּתַעֲלוֹת כִּיִּם עֲלִי
 לְנִרְשִׁי צִפּוֹ מִסַּע לְרֹאשִׁי עַל הֶר צִיּוֹן צָבֹא
 לְהַבְרִיתִי וְעוֹר שֹׁחַ אֲחִסּוֹל עַל שְׂאֲרֵיתִי
 וּזְכֹרְתִי אֶת בְּרִיתִי קִרְאִיתִי קִשּׁוֹב חֲרַפְתִּי מוֹנִי
 עַל הַלְחִי מִכִּים בְּנִי קִרְאִיתִי שִׁמְדִּי יְיָ קוֹמִי
 קִרְאִי כִילֹא יִכְלֵם עַל יִתֵּר לְמַקְנֵיִשׁ שְׁלֵם קוֹלִי
 שְׁמַעְתָּ אֶתְעַלֵּם קָלִים קִרְאִינוּ וְעֵלְמָה מִרְאָךְ
 הַשֶּׁת בְּנוֹים מוֹרְאָךְ קִרְבַּת בִּיּוֹם אֶקְרָאָךְ
 אֶתְחִיל קֶץ אֶל הַכּוֹב עֵרַשְׁתִּי כְּחוֹרֵשׁ אֲעֻב
 וְהָאֶרֶץ תִּעֲזוֹב רֹאחֲרוֹנוֹ מִכְתִּי אֲשׁוּשׁ וְאִמּוֹר
 בְּחַנְטֵשׁ בְּנִשִּׁי רַבְתִּי יִרְכִּי בְּנִשִּׁי רֹאחֲרִיב
 בְּעִיתִי הַשְׁמוֹת כֵּל עֲרִיתִי רִאִיתִי עֲתִיתִי
 רוּחַ רַפְתָּה בִּי נִקְמַתִּי לְכִלְיִי חֲעֵלֹל חֲמַתִּי
 רִאִיתִי כֵּל נִקְמַתִּי לְפֶת רְחוֹק הַמִּדְבָּר בְּדִרְכִּים
 עוֹתֹת נִאֲסַת הַנְּשִׁמָּה אוֹשִׁיב פְּרוּתֹת וְאֶף נִס

זאת : שמעו שמועתי ברחמים : וקלע
על עיפתם : ששעת חרפתם : שכבו שוחחים
בני כיונים : ושוכרים נאה למאד : נאונים : שפתי
קשי והניונים : שיש שסמתי כי יד מטה :
משפלת עד שאלו מה : שבתם וקיסחתם
הבטה : השינו שלם שנים : וחאמר אפרם
מסונים : וזכרתי להם כרית ראשנים : תבא
השור מעני לאול : הם שבו ואונך אמול :
חשיב להם נמלי : תקרא תלה יום בשם
מלב : ומחפשי לפעול עולות מלב : תחן להם
סונת לב : הם תכלית תקפם ללכדם : יפלו כלי
לחצמידים : **הנצח בראשיתם** : כי תחד
רוקרים ושוחקים : וזהו דרך אגל לא רחוקים :
השבנו והורנו אלה החקים : ויושבו כל סלון
ברוחה בדר אשבה : כאס עובבה נחשבה :
לכל צד קלה נשבה : וכל הנחוצה לא קשבה
על כי שבעה משובה : נח קונה אכה ייבבה :
איכה : שבה תכצלת השורן : ודמס רון
מנטיא ארון : נעו ממשערתם
כהני בני אהרן : בהסר תבית במסרכי סרון :
ויסורו : ככה חבכה מחמשת ספרים : מנהרג
כהן ונביא כיום : הכפירים : ועל דמנ נשחטו
פרחים בנפרים : וכלו בצפרים כהני צפרים :
ידיהו : נלתה מפרצה בלה מקשטה : בעון
משערת וששטה : ובארבעת ששטים הששטה :
ומערה הופשטה מסערת מפשטה : מוס :
דרמי דכל דמסו נפרץ כחלו : ותקעל
כנקרע פחלו : והורד ודשפל מחלו : ונע
מסחלו כהן עיתה לו : שורס : היו מלעבים
בלוחסי להם : כבשלו הלא פרס לרעב להם :
ורעבו וצמאו שמים ומלחם : וכטלו שתי הלחם
מבית להם : מלכס : ויצאום בכסף נחפת :
ותמורו אפר בראשה חפת : ונורות נכבו
ומרה נכפת : כשעו כלם פת נלכה ויפת :
מיון : וזרה יסן נעשה ונשעו השבו ועתה
אמן ענות לא אבו : לענה ראש שבעו ורורו :
והקצו והלעבו כהני עליכו : יסון : חטא
הטאה ואמרה לאילי זחא : והלענה ותענה
כחיו אל : עובר כוהנא במרנו אל : ויצא
ממעון כפר עויאל : מטה : טאטה התנה
חבל : ונעלה רב החובל : וענן אבק רגליו
כאכל : ואין מתכרבל ככהני ארבל : יסו :

יד פרש צד בבית וכול : כי בלית חבית בדר
חמכול : כסאו השת להכול וכול : ויצא
מכל ככול כהן ככול : סכסכו : כל עכ
קונת קנה : כי הכעסו לאל קנה : בניו נכל
אותה קנא : וזרה סן קנה משערת אלקנה
פליסי : לא למרוס עין צפת : וכסף על חרס
צפת : בחזק מוסר הרפת : וזהרס ונלפת כהן
צפת : יקיס : מכרוס השסיעו נלאתי טעון
ורכני בעורון וכשנעון : וקדר עלי עון נוב
ונכעון : ונעה ממעון כהנת בית מעון : מוכס :
נשקר על עון ונכאב : כהושבתי אנה מכלי
אב : דחכתי מלצפצפ כמניס עינכ : ונשאה
עלי קנה משכרת יסבאב : מל : סלה אכרי
מורה חוריה : ולא נזכר על עקרת מורה :
מרוכ מדיד וסרה : וצנה ערוס וערה
משערת מערה : מורי : על גכי חרשו חרש
והאריכו מענות : וחרקו עלי הרב : וחניר
והרבתי צמות ותענית : ומצותה כבני צאה
יונית : ספן : פרשה ואין יד שולח : כולא
האימנה כהשכם ושלות : וזשבתה ברית
מלח ואין שסן מכלח בראש ממלח : ממוס :
צדיק הוא ילי פיהו מרת : ועוררו והערת
חמור עין ווסרת : קנים עליה נחרת : וכשערי
ארץ וזרת משערת צרת : וסוקלי : קראתי
כצר לי ולא קרב : וקנתי ביער בערב : וכה
נר הדלק במערב : וזית לא ערב מאכלה ערב :
יין : ראה כי חוסערת כאנית : בתאנית
ואניה : וקהלי כצאן לטבח מעניה : ונעה מחניה
מנדל נויא : נמל : שמעו בזהמתי בצחנה
וסתם מני תחנה : ולא נתן לי דחמיס וחנה :
ומקרת חנה נעה כפר ויחנה : לויס : שמעו
כי יצאתי בכבה : ונשרפהדת פרוס שכויה :
והושתי לשמה וערבוכיא : ומהסתר הסיה נלת
בית חכיה : מעוסי : תבא רערי שמוני
הדסין : ושתו שערי שוסמין : וחשיב אזור
יסין : וכעון צלמים נעה צלמין : תבאת מדיח
וחשבו חוריה : וכדשא עצמותהו תפריח : וזית
כקדם תרין : ומשלחנן תאריח : שולי חסת
אריח : לו אלה נענו ושככה חסת : עכרו
ועור נספ עליהם : וברס רבים דבמה : וזכתי
משפט מעולם ואתחנה : רואה ושוטה עד
קץ נחמה : נחמה לפתח מחלי : עומדת מעפת
לקל

דקל פתח לו ידו וירכבו בבהרי
 לוטשתי לחשבונם ארבעים ושש למנין אהלי:
אהלי אני עבדתי בדבור סרה וגוררו
 יריעות עשר במאס עשרה
 בלה קרנות עשר למרבית המשרה ורסמו
 מירחו קולות עשרה: שדד נדר צאן באסם
 חציר: כבונד באנכי שלח אש בקציר: דוב
 שכל בקרן בן ששן וער הכציר: וגאלס ספתח
 שמע קול הציר: וכל הבא פתע ובוערות
 הפשיר: וכצן אליל באוי לששך אותם השיר:
 ויגרם סבך קרן כנען ועשיר ידום ממרחק
 שמע קול השיר: מתריזאת פסקה סחצרת:
 במשאות שוא אשר פוצרת: חסר בקרן ראם
 לו היות נוצר: תיר לה להשמיע באו קול
 חצוצרת: נתקטוב ברע עונג בחופר: בחלל
 בהוד בלי היות מושפר: ישכ ברך מקרנית
 שפר: ביאן ליבב קול חקע שופר: בניני
 אב ואם חקלו כליל: ואח קרון עור בעדם
 להחליל: לרבא בעולה שאנ וחליל ויפדר קנה
 קול החליל: וצאני מילך אהם לירמח:
 והגם חללים ואין ערוף ערופה: נחשטה על מה
 קרן נבוכא חרופה: כיפסו אלף מניזמר מקול
 המנפה: ואינם סבותת בערם עניינים לנצל:
 כי בנאפף שד שארם פצל: עניי בקרן לנורה
 סחצצל: ידום ממרחק שמע קול הצלצל:
 אין פחד וחיל כאורו מרוו: ויגבו שלש סאות
 נער בעץ לחרוו: עוד צורקני מוכח בו חזיר
 לפרוז: ופס סוכן קול גביני כדון: נוטרה
 קראתי וחרה אף להשם: ועידו בי שקר בני
 בלי שם: רבת קרן נבואה וסלות מלהרשם:
 ולא נשמע עוד קול כלהן אומר אגא השם:
 עוד שמעת תנאות מקסרת: בלא חסדה היות
 ברכים נוטרת: אהלי שתי בחשי שללו מני
 עטרת: ולא התיח ער יעור רית ענן הקטורת:
 וקמים וריעותי חשיב באחרו: כמלך במסוכו
 נרדי נתן רחו: אחר עשר סמים בהריו:
 ושובב לקדמתן שמוע עשרה אלח מירחו:
 מירחו לכר קהלי: עד הנסתרים להבהלי:
 ורחו בחרמל להניא צהלי: רחקו ופשמם סלקת
 שכבת אהלי: וקמים ושב וידמו: ונסים יהמו:
 מקור דמעתו יולו מים: מיתן ראשי מים: עניי
 עניי יורדה מים: אכבה במר נפשי:

איכה איוונים נאמנים אבדו ביד מענים
 בני רעי: אכבה במר נפשי:
 איכה נאולי בחילי: נלומכול: דודי רעי:
 אכבה במר נפשי: איכה המונים: הוולו ממענים:
 ומאמיני רעיו: אכבה במר נפשי: איכר זבים:
 ווללו ביד וועבים: חביב רעי: אכבה במר נפשי:
 איכה טפים: טרפו ביד סרפים: ירדי רעי:
 אכבה במר נפשי: איכה חצני: כלו ביד מעני:
 לקוחי רעי: אכבה במר נפשי: איכה סאמינים:
 מנרו ביד מונים: נגיד רעי: אכבה במר נפשי:
 איכה סגולים: סלפו ביד סבלים: עמוסי רעי:
 אכבה במר נפשי: איכה פוורים: פלצו ביד דוים:
 צנועי רעי: אכבה במר נפשי: איכה קדושים:
 קלעו ביד קדשים: רחומי רעי: אכבה במר נפשי:
 איכה שלמים: שכתו ביד אשמים: המימי רעי:
 אכבה במר נפשי: זכור לי סת תח לנו:
זכור אשר עש צד בפנים: שלף חרבו
 ובא לפני לפנים: נחלתנו בערת
 בטמא לחם חיים: ונדר פרגור בעלת שתי
 פנים: יחוסים נעל כמנן מאדם: וצורקן
 במרחא אדרם: מימינו דלרת והשכיר חציו
 סדם: כיצא מן תכתי ותכרנו מלאדם: על
 צוארנו חזרת נבר: ונשת אל אלידו למולו
 לזכר: מצרים ונל לאום אבם בס נבר: אני
 בתוך אוויו ארוץ אליו בצואר: אבותנו ורת
 בהנניסו בחוריו אכלה אש: וזה זונה חקנים
 ולא נכחה באש: עבדים חתו בסכו לבת אש:
 ולמה בבית אש ממדום שלח אש: כנפשו
 טבענו בהוציא כלי שרת: ושסם באני שיש כם
 להשרת: עורנו יקר בהשלים משרת: ולא
 מצא תשעים ושלושה כלי שרת: נשים כשרו
 בי בא עריץ: ובקרקע חכית נעליו החריץ:
 שרים לופתו ברמם להריץ: ובכור קדש
 הקדשים צחנתו השיריץ: בחורים מבחין צנו
 מחזקים: ותרו בו יוק בששים רבוא מזיקים:
 זקנים נבעתו כהרשחו חזקים: עשות רצונו
 ותוא אסור בזקים: שבת סוטם ויכא ארמון
 ויסכב חומה ויעות חסון: נפלח עכרת על בית
 מצל ערמון: עת כי נמש מדוק ארמון: על
 פתח בר הכתר החל לכל: ובור ארכער
 טפסרו נתנו להחרתו: על צד מערכו לזכר
 השירי בו: וצאחר כחלתו ולא רברבו:

אֶתֶּחֱצֹמֶת הָרֶגֶת וְנִסְתַּחֲסֶה יְלִידֵי אִשָּׁה
 אֵין בָּהֶם כָּל מוֹס מִבְּחֶךְ בָּנוֹת לִפְתָּר נִשְׁוֹנִים
 וְלֹא שֶׁעַת בָּנוֹת וְסִלְחָם לֵאמֹר עֵינִי בְּשֵׁלֶשׁ
 סְפִינּוֹת הִשְׁבִּינוּ שְׁוֹעִי כְּבֹא כְּכִכְיָם
 וְשִׁפּוֹעַ צָמֵס יַחַד לִפְנוֹל בִּים שֶׁרֶחֱשִׁבְחוֹת
 שְׁוֹרֵר בְּעֵלִים כִּי עֲלִיק חֹרֶנֶן עַד מַצֹּלוֹת
 יֵס כִּי תִהְיוֹמוֹת בָּאָה עַד נֶגְשֵׁם כְּלֹאֹת בָּאֲחֵנוּ
 חִלּוֹ לִמְסָן תִּקְוָה נָתַן לִמְשִׁיב מִכְשָׁן
 וּבֵת קוֹל נִשְׁמָעָה עֲרָה לִפְתֵּי מִישָׁן מִיִּתָּן
 רֹאשִׁי מִים עֵינִי עֵינִי יִרְדֵּר מִים עַל הָרִכְנִי
 פְּעָמִים עַד יִשְׁקֹף וִירֵא יֵל מִשְׁמִים
 כִּי אֶתְרִיב בִּדְקִים וּבְכָבֵל בֶּדֶךְ בֹּרְעִי
 לְכָל הֶבֶל גִּלְהָד וְסוֹדֶה יִשְׁכְּחֵה כֹּאבֵל
 דְּרוֹסָה שְׂבָעִים בְּרִנָּה בֵּת כָּבֵל אוֹיֵב הִכְלִי
 נִהְרִם וְקוֹלֵנוּ לְשׁוֹן כֵּל נִהְרִם וְזוֹן עֲרֹפֵי נִהְרִם
 חֲשֹׁבוֹת חֲמִשִּׁים וְשִׁתִּים בֶּדֶךְ מְרִי פֶרֶס אוֹיֵב
 טָמֵא לְמוֹלֵי נִחְבָּן יַעֲזֵר עֲלוֹת לְבֵית הַמִּכּוֹן
 כִּכֶּה נִחוֹת וְהַשְׁבִּיר קֶרֶן לִתְהִי מִסֹּדֶה
 וְשִׁמּוֹנִים סִלְחוֹת יוֹן אוֹיֵב מִכְרַסֵּס תִּפְשֵׁה
 הָרוֹם יַעֲזֵר בְּחִיר אוֹתִי לְקִדּוֹם סְחִי וּמֵאִם
 כִּמְהַפֶּכֶת סוֹדֶם עֲצָנִי כִּמְהַ שְׁנִים וְעֵשֶׂה אֲבִי
 אֲדוֹם אוֹיֵב פֶּרֶס בְּעֵרִי נִוְעַל צִבְאֵן אֲפִנּוֹתִי
 בְּסֶעֱלֵ מוֹעֵל קֶצֶר חֵי לִחְגֹּל רוֹחִי קִפְדֵּה
 בְּשִׁלְטוֹן יִשְׁמַעֲלִי אוֹיֵב כִּי שְׁחֹרִים חֲכִידוֹ
 עֲלֵנוּ שִׁלְלוּ מִמֶּנִּי אֲכֹלֵנוּ הַמִּכּוֹן תִּקַּף עֲלֵם
 לִמְאֵר עֲלֵנוּ וְסוֹדֶה מִשְׁבֹּחוֹתֵינוּ הִגְלוֹנוּ
 זְכוֹר יְיָ מִהֲתִית לָנוּ כִּשְׁרָה שְׂבִינָה נִאֲמַה אֵלֶךְ
 וְאֶשׁוּב כִּרְחִימִים אוֹלֵי יִשׁוּבוּ
 אֵוִיל כִּהְנִינִי תִרָּף בְּהִכָּל כִּרְחָה שְׂכִינָה
 בְּזוֹיוֹת חִיכָל כִּרְחָה מִהִכָּל לְעוֹרָה
 בְּסוֹכוֹת וְרֹאֶתָה הִבְשִׁים תִּמּוֹן מִכְּבוֹת
 נִלְחָה מַעֲוֶדֶה לִפְתַּח עַל תְּנֵא וְרֹאֶתָה
 אֶתְרִיבִים אֵל הִכְלִי יֵל דָּאֵת מִפְתָּח לְרוֹחוֹב
 מִן תְּנֵאזִים וְרֹאֶתָה הִבְשִׁים מִלְּקִיסִים עֲצִים
 הִלְכָה מִרְחֹב לִפְתַּח הַנְּנוֹת וְרֹאֶתָה מִשְׁתַּחֲוִיִּים
 עַל הַנְּנוֹת וּמִן הַנְּנוֹת לְחוֹסֶה גִּדָּה בְּחִרּוֹן
 וְרֹאֶתָה נִשְׂבָּעִים בְּאִשְׁמַת שִׁמְרוֹן וְזִה וְנִהְרָה
 מִחוֹסֶה לְשִׁדָּה וְרֹאֶתָה מִכְּחוֹסֶה כְּלִים עַל
 תְּלִמֵּי שֶׁרָה חֲזֹרָה מִשְׁרָה אֵל תְּהָרִים וְרֹאֶתָה
 וּבְחִים עַל תְּהָרִים טַחֵס מִן תְּהָרִים אֵל הַבְּעוֹת
 וְרֹאֶתָה מִקְרָרִים עַל הַבְּעוֹת יִצְחָק מִן
 הַבְּעוֹת אֵל הַגְּלוֹלִים לְגִעּוֹל וְרֹאֶתָה כִּי תִהְיֶה

אוי

אוי

וְרֹאֶתָה וְלֹא אֶמְרוּ אֵיִל לִכְתֹּחַ מִתְּהָרִים
 אֵל הַנְּנוֹת וְרֹאֶתָה נִוְדִירִים וְגַם בְּפִרְסִים
 מִן הַנְּנוֹת לִיוֹנִים חֲנִנָה וְרֹאֶתָה דֶּרֶךְ מִנְּאִי
 בְּנֵי עֵינָה נִסְמָח מִיוֹנִים וְנִוְלִיִּם בְּצִבְיוֹן
 וְרֹאֶתָה כִּי נִכְהוּ בָנוֹת צִיּוֹן מִלְּקַח מִכְּעוֹסוֹת
 אֵל נִוְדִירִי וְרֹאֶתָה מִשְׁמִים וְלֹא מוֹצִאִים
 זָד עֲבָרָה מִן הַנְּנוֹת אֵל חֲשָׁרִים וְרֹאֶתָה
 וְנִאֲמַה שְׁרֵךְ סוֹדֶרִים פֶּתַח מִשְׁרִים אֵל בֵּת
 מִתְּנֵאזִים וְרֹאֶתָה כִּי כָּלֶם חֲכָרִי נִזְכִּים
 צִעֲדָה מִחֲכָרִי נִזְכִּים אֵל דֶּרֶךְ אֶתֶּחֱבֹר
 וְרֹאֶתָה כִּי כָּל אוֹחֵב שֹׁחֵר קִרְאָה כִּכְפֹּל
 הִנְנִי לְהִרְצִי וְרֹאֶתָה אֵין אִישׁ וְאֵין מִפְּנֵיעִי
 רִחֶקֶךְ בְּנֵיךְ בְּרִכּוֹת בָּנוֹת וְרֹאֶתָה כִּמְהַ שְׁנִים
 וּבָנוֹת שְׁחָרָה לְרִפּוֹק אֵל הַשְׁפֹּסִים וְרֹאֶתָה
 יְהוֹמִים לֹא נִשְׁפָּטִים שֶׁלֶשׁ שְׁנִים וּמִתְּנֵא
 עֲשִׂתָה בְּהַר חֲחִים וְהִתִּיתָ בֵּת קוֹל מִפּוֹצֵצֶה
 שׁוּבוּ עֲבוֹתִים תֵּלֶת מִתְּרֵחֵתִים לְמִרוֹמִים
 וְרֹאֶתָה וְנִאֲמַה אֵלֶךְ לִי לְמִרוֹמִים תִּחְבֹּלוֹת
 עֲשִׂתָה לְגוֹיֵי נִתִּי וְרֹאֶתָה וְנִאֲמַה מִכְּלִינִי
 בְּכִתּוֹב אֵלֶךְ אֶשׁוּבֶךָ אֵל מִקְמוֹ עַד אֲשֶׁר כֹּסֵעַ
 יִאֲשָׁבוּ וּבְקִשׁוֹ פִּנִּי בְּצֵר לְחִי וְיִשְׁחָרְנִי
 אֵנָּה אֵלֶךְ וְאֵנָּה אֶתְעַלֶּה אֵבֶכָה וְאֶמְצֵא בְּנִי
 אֵנָּה אֵלֶךְ וְאֵוִיל לְדַמְעוֹת כְּבִים עַל בְּנִי כִי
 נָלִי אוֹתִי מִיִּתָּן רֹאשִׁי מִים אֵנָּה יִשְׁפָּט
 אֵלֶךְ וְאֵנִי דַמְעָה עַל דוֹדֵי בִּנְיָן וְעֵינִי מִקּוֹר
 דַּמְעָה אֵנָּה אֵלֶךְ וְאֵהֱבֵה בְּקוֹל יִלְלָה עַל
 וְחִיקִי בִּנְיָן וְאֶבְכֶּה יִמְסֵה וְלִלָּה אֵנָּה אֵלֶךְ
 וְאֵוִיל וְעֵמִי עַל חֲסוֹנִי בִּנְיָן אֵת חֲלִילִי בִּרֵּת
 עִמִּי אֵנָּה אֵלֶךְ וְאֵנִסְמָח בְּמַעֲנוֹת עַל יְדִירִי
 כִּי בִּנְיָן וְפִץ קִרְאֵה לְמַקְנוֹתֵינוּ אֵנָּה אֵלֶךְ
 וְאֵהֱבֵה אֶמְצֵא אֵנָּה עַל לִקּוֹחֵי בִּנְיָן וְפִץ קִרְאֵה
 לְמַקְנוֹת וְחִבּוּאֵינוּ אֵנָּה אֵלֶךְ וְאֶמְצֵא יוֹנָה
 עַל נְגִידֵי בִּנְיָן וְאֵל הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְחִבּוּאֵנוּ
 אֵנָּה אֵלֶךְ וְאֵשִׁים כְּמַעֲמִי עַל עֲסוֹמִי בִּנְיָן
 וְאֵין קוֹרֵא בְּעֵמִי אֵנָּה אֵלֶךְ וְאֶפְנֵה בְּחִידִי
 עַל צִנְעֵי בִּנְיָן אֵיכָתִי יִשְׁכְּחֵה בְּרֵד אֵנָּה אֵלֶךְ
 וְאֶקְרֵא בְּקוֹל יִלְלָה עַל רֵעִי בִּנְיָן כִּכֶּה תִּכְבֶּה
 בְּלִילָה אֵנָּה אֵלֶךְ וְאֶשְׁפֹּף לִכְבֵּים עַל
 חֲמִיִּם בִּנְיָן עַד יִשְׁקֹף וִירֵא יֵל מִשְׁמִים
 וְיִקְוֶה יִרְמִיָּהוּ עַל יִשְׁעֵהוּ לֹא שִׁמְעַה וְלֹא אֶבֶה
 לֹא חֲסִכַּם פָּנִיו וְסִפְדוֹ עַל זֹאת

איכה

איכה אלהינו בלתי נשמונה שנה

חל לדרוש מאלינו בני חם
בעברם חנו עליו ולא הזכר לנו שני מפעליו:
גם ככל מלכיו אשר לא ידעו לנודר לא קם
במחנה ממונת אבינודר דבק בו חטא לצני
הדור אשר אחר דרלות קמל לסודר:
האיכלים זרע שיחור כחמו הטוב פחמו
משחור ויערל עון וחשיב ימין אחר ויעור לא
שלח ידמן החור ובו אפריו בזומו דר
לחם כצנע אפרתו בארור אשר לא יקם
חשך האור כאנר רחוקים כצנע מואס דר
וחקים טובים רעים קראו בשלחו מלאך
טה לילך חיים לתלאך ידיעם הארץ דומים
כמלאך חושש בבצעת את פני פלאך בלה
המינו ללכת ארס נחרים למען לא תטבור
חרכ כל שהוא באפרים לא שפע לחוזר
וישכ אחרים כי נורה ננורה למכסך מצרים
במצרים חטאת סתירה מוזהר חזון
ענתותי החלו לבוזר נעו ענקמים לחומה
להבוז ולא הסמ פניו וספרו על זאת סוד
העידו עד לא שאיר וזמנו סורומי יסוד
נשיה פני קרב קרב ולא עלתה לו נשיה
ניורו חמורים למלך יאשה עורט עוצם עיניו
כניו נחמים חן אחר חן מורים ולוחצים
צור צרתו ושמחתו במטרה לחצים ויורקו בו
שלוש מאות חצים קלים צחתו רפרו אחריו
אזון מואס פיהו ועד מצו נפש מעשיו הפיהו
רוח שפתיו הפצח טפיהו צדיק הוה ילכי
מריני פיהו ששנוף כי קנא ועם לשלם
שאונך כעון כצנע חסכת הטוב עם וז
כפושעם ויקונו עליו כי יאשה ויורקו בו
במקרה אחר בוס מרדו לשחתו כמזער שנת
השמה ננע תהל לאותות תלה עשרים
ושתיים מהרס שחזות בספרו כל איכה
כעשרים ושתיים אותות שתיים ששים בנות
אם אחת ותתני לי שתייה כאחת וקעו
שלחתים כאחת על תורות ככל פנעה אחת
לאחת ותשאלנה אחת לאחת ותקוננה
אחת אל אחת ושמותן שרמון אהלה
וירושלם אהליה ו

אני

כי מחלוקת בני וביניך נסכת ומה
יאעשת בי היתה סכה אפרה אהלה

לאהליהם בעזובי ענת וצניס תורה מלמים

נוקשתי בעצת חללים פחדם פלנים לטלס:
יליתי תחלה מעל אדמתי וסכרתי בי חשאר
לו אחותי פחדם פלס לטלנים דמיתי למרס
ולעסורה בתוצאות לולי צבאות
פחדם פלנים לטלס חוכתי סבואי אל בית
היין השותים במורקיון פחדם פלס לטלנים:
וגם אלה שע בניו כחונבא מפני מסיגיון
פחדם פלנים לטלס ולעפתי ברעב וכחוסף
עד הורר ראש חסור בשמיים כסף
פחדם פלס לטלנים חילי קחלי משחור חשכו
בכפם בחוצות שליכו פחדם פלנים לטלס:
טפוחי בשלתי בעובדי המלך ועצמתי
הושיעה אדני המלך פחדם פלס לטלנים ורי
בשים רחמינות נחאכרני על ילדתי נמינות
פחדם פלנים לטלס בוכר סכה הכני מורד מים
כאשר ינוד הקנה במים פחדם פלס לטלנים:
לי הכה מכות שמים ולקיתי מרד בפלים
פחדם פלנים לטלס מוכיחי יתה ארך אפים
וגאם מה אעשה לך אפרים פחדם פלס לטלנים: **דומס**
נוכחתי בנודך תוכחה מיוחרת וגאם מה אעשה
לך יהודה פחדם פלנים לטלס: סרו מני
קהל ירוב עם בגלל חטאת ירבעם **מלכ' י**
פחדם פלס לטלנים ענתי מינוד ומי נשיה
בגלל חטאת מנשה פחדם פלנים לטלס:
פעלתי שני ענלי יחב ונתקשו עלי מענל יחב
פחדם פלס לטלנים צנתי פסל הסמל לפעור
ונתקשה עלי סמל פעור פחדם פלנים לטלס:
קלעו עשרה שבטים ביר גוזן בחלח ובחבור **מלכ' י**
גדר גוזן פחדם פלס לטלנים רמשת נחלתי
אשר נשאר בחבל ובכיתי על תורות בגל **פלים קל**
פחדם פלנים לטלס שלמנאסר חנקני
שבקה שמות אכל בשור והניח עצמות
פחדם פלס לטלנים חקף נבזר נאצר בעופל
וכחן ועצם עצמי והרתיח פחדם פלנים לטלס:
בת קול יצא מחיל מוזהר ורעשה מפים
ומוזהר לכבות בתוך מעים להמחות עוצם
מכות שחיתן לחזות זאת וברו ואכרו איכה
נחיתה תרעה הוואת רשום קינות להטיף
להנאים ולהזות על כן שוש שמים על זאת
במכת אהלה אפרתי וש פליטת
ובמכת אהליה בת לא וכולתי להכביטה

במכת אהלה גורתי לבצע אמרתי
ובמכת אהליכה דממתי ובצעתי אצמתי
במכת אהלה חייתי צעקו ואתחם
ובמכת אהליכה ובחתי אל תאצו לנחם
במכת אהלה זעקתי אלירי הוי
ובמכת אהליכה חרדתי וזעקתי חוי חוי
במכת אהלה מסתלי ברחם מפני ארי הראשון
ובמכת אהליכה יצאחיל לך אפמתי הראשון
במכת אהלה בולתה לא נאשרו עליה קנות
ובמכת אהליכה לעת לחתנתי קראו למקנתו
במכת אהלה מסרתי שבת קדשי
ובמכת אהליכה נתתי את ידודות נפשי
במכת אהלה סבתי וחמוס להנחם
ובמכת אהליכה עליה פצתי הוי אנחם
במכת אהלה פול בא אחת לחטוף
ובמכת אהליכה צר חש בידות מלפני יעסוף
במכת אהלה קראתי שארתי יש פה
ובמכת אהליכה רבתי ויעהה בה לי פה
במכת אהלה שלשים וששים שנת חייתי מפצתי
ובמכת אהליכה תניתי אל חתני פונה
שמו ששים על זאת חטאנו כאלה ולקנו
ככל אלה
עונינו ארובים ורחבים וגבוהים כבבותינו קום
עשה לנו אילרים נרסול לשר לרות העשרה
אלרים עונינו נראו דור הכדרכ כסלף
בזאצא דבת הארץ כתלף וספו במדכר שט
מאות אלף עונינו ורו עשרת השבטים ככל
מנולים כתבקנו לטני ענלים טולטלו עוד
לחלח וחסור היות גילים עונינו יענונו היות
בושים ונחפזים ככהנו ונכיא אשר חרנונו כיום
החפורים לכן על דמו נשחטו שמנים אלף
סופרים עונינו מלאו חרות ירושלם חללים
בנאצו אשר עשנו לכדוע ולבעלים סוחרנו
לכלל בחבלים עונינו ענונו כאין מנוס
בפצע אשר הרבנו לבנוס צמתנו להפסד
בד ארדנוס עונינו קשו וצמנו עד עליות
כרשע אשר כבצענו הרעיש סודי תחתיות
ספא אבני בית המקדש ובתי כנסיות עונינו
הקנו כתקפת כתכלו אשר כבד כחרפה
הועבנו ברעב ובכלות ובמנהג נשכבה
בבושנו ותכנסת כלמנו כי לוי אלדינו
חטאנו ונאבותינו אלילי

אם

תאכלנה נשים פרים עולי שבת
אלילי לי אם תבשלה רחמני
המרורים טפחים טפחים גללי אם תנונת
פאת ראש ותקשורנה לסוסים פורחים גללי
אם תדבק לשון חוד בצמאון שחים גללי
אם תהטנה וזלפת וזבשלה את בני צורחים
גללי אם תאכרנה וזלוזו הני את בך והוא
חבוי מנהח נתחם נחמים גללי אם תוסין
כשר אבות לבנים במקרות ושיחים גללי
אם תחריבנה בנות על חיק אמותם נתפחים
גללי אם תהטנה רוחות עוללים ברחובות
קריה טפוחים גללי אם תיקרנה כשכול
רחם וצמוק שדים אם על בנים שחים גללי
אם תכשלה שבנים אלפים מגיג כעדב
אלוחים גללי אם תלהטנה רוקם כמיני
מלוחים ונודות נפוחים גללי אם תעטנה
מאלף מאה ובמאה עשרה וסעשרה אחד
למפחים גללי אם תהטנה למסך היכל
שבנים אלף פרחים גללי אם תשרפנה
שם כל אותה תנפשות בקוצים כסוחים גללי
אם תערופנה על דסנקי שבנים אלף כרנים
נרצחים גללי אם תהטנה נפשות מדרכים
מריח תנבות שיחים גללי אם תצרנה
על אבן אחת תשעה קבין מוח ילדים מיבחים
גללי אם תקענה שלש מאות יונקים בסכה
אחת מהוחים גללי אם תראנה רבות
ענונות ככולות על יד רב טכחים גללי אם
תשכבנה בין שפתים בנות מלכים משבחים
גללי אם תתעלפנה הכתולות והבחורים
בצמא צחים גללי ורוח הקדש למוולם
חרעים הוי על כל שבני חרעים כוח
שחוקראם מדיעים ופה אשר עשול
מידעים אם תאכלנה נשים פרים משמיעים
אם יחרג במקדש ויזכור ונכיא לא משמיעים
בנים גדלתי ורוסמתי בחבי והם פשעו בי

אם

העירו הללותיכם דעו מעשי
ומעשיכם והגינונו כי אם
שמעו שמוע מלתי ציתי ולא ענה אומי
וסה הלאיתך ענה כי אם רחצו הוטפתי
ולא קראתם אותי מה יעקת כי אם
קראתי והכבדו אותכם הקראו ולא אשמע
לכם מה תלינו כי אם צירי שלחתי
והערתי

והיה בכם מכתמים לשוכב אתכם מר
הקברו בו: אם פתאים תהיו ופתי וקחשו
ופתאים עברו ונעשו: מה תכשון בו: אם
על דגן ותירוש תתנו ודורו וכפרה סורה סרור
מה תמורו בו: אם סתתם מן הדרך והכאתי
בלבכם מדרך מה תתנו בו: אם נאצו
קדוש ישראל ונזורו אחר והשיב מין אחר
מה תתנו בו: אם מאנחתם ארבע עד אנה
ונגמלתם ארבע עד אנה מה תתנו בו: אם
לכן אמיץ נסרתם במנורה ודמו נדרש
בעברה מה תתנו בו: אם כהן ונביא נסקל
בשבת וכפור ודמו מוכית ועליו אתכם אוכח
מזה הענין בו: אם ישיבו ללא על ונפלו
שירים בסעול מה תתנו בו: אם סבהתם
מוכית בשער ובא צר בשער מה תתנו בו:
אם חקיו עלי דברכים מה תתנו רגליהם
כלכם מה תתנו בו: אם וברון הושם אחר
הדלת בהשתתתם ונלכד בשחיתותם מה
תתנו לזון בו: אם ותקיענותיה השלכתם
לכור ונצמתם בכור מה תתנו בו: אם
דברים לא הקניאנו בלא אל ונאני אקניאם בלא עם
ומרנו אל מה תתנו בו: אם רס נמלאה
ירושלם פה לפה ויאכלו את ישראל בכל פה
תלש מה תתנו בו: אם נמלתו שלמירע והומר
טוב כרע מה תתנו בו: אם בקשת ללא
בקשתי נדרשתי ללא דרשתי מה תתנו בו:
פיר אם אסרתי הנני הנני קראתי ולא ענני מה
כלכם בנדרתם בו: אם יחרג במקדש יל כהן
ונביא תמורו אשלח לכם את אליהו הנביא:
כחשניו חרב מקדש ובעונותיו נשרף
היכל: בעיר שחבר הלה קשרה מספר
וצבא השמים נשאו קנה: גם בנו במרה
שכני יעקב ואף מלות ילודם: דגלו
ישרון חפז ראשם כיסו וסכול קדרו נביהם:
העזירו אבות ואל בלא שומע ועקו בנים ולא
ענים: וקול התור נשמע בסרה רועה נאמן
לא היתה און: ירע קדש לבוש שקים וצבא
השמים שק הושח בסותם: חשך השמים
וירח קדר וכוכבים אספו נגהם: טלה ראשון
בוכה במר נפש על כי כבשו לטבח הוכלו:
יללה חשמע שור במדומים על בן בכור שור
שחוקרניו: מוכב תאומים חלה סבסע: בידם

אחים נשפך כמים: לארץ בקש לנפול סרטון
כי התעלפו צחי צמא: סרטון נרעש מקול
אריה: כי שאתנו עלתה למרום: נהרגו
בתולות נם בחורים על בן בתולה קדרו פניה:
סכב מאננים ובקש התנה: כי נזכר לנו כף
כות סחיים: עקרב לבשה פה ודגרה כי
בעקבים יסרונו צרינו: פני הקשת נחכנו
לאחור: כי צור דרך קשה באוב: צרח דלי
בי צפוס על ראשנו: וסכלי דלי מלא חכנו
יבש: קול נדי נשמע להפסיק קרן: כי נדי
ננע וישעיר החטאת: רגו ופחד מול נגים
כי כרגים נאחזו במצודה רעה: שכחו סוער
ושבת באלנו שדי מסרנו ביד צר וטלטלנו:
חפחר נאלה החיש ישועה האמר לירושלם
שכתי אליה ברחמים: חררת סלכותך חללה
אל עליון ותמלך עלינו לעולם ועד: אתה קלים קק
תקום חרחם ציון כי עת לחנה כי בא סוער

קנה לנועם או חטאנו לתסעה באב

בת

ציון ששעתי מקוננת אסריה אהה
על כום שתיתי ופזיתי שמריה אלי
ערינה לשכינה אשר כשבו סאריה: כבהולה
חנורת שק על בעל נעוריה: חלילי יער
הלכנו ארץ אש אוכלה שער ציון וכפור כי
אלי עשה כי כלה: ותחלש העיירה כי שבתה
העבדורה: והלשכה תקוין על כי אספו
סתררה: לשבת בירה תכבה אוי על ירע
אחר: ונס קדש הקדשים אוי על נגיות ארון
והפרוכת תועק אוי על מקומו יתרון: כי ראתה
זרים נלו סתריה: והמחתה תקוין איה קטרת
סמים: ולב אהרן נקדע על אס אורים יחמים
והמכות יתנו על עולות ושלמים: מדוע לא
בעתה ימנוח סודריה: יליל כנור ליום מיעור
נגינותי: ותענה המנורה מי עולה נרותי
והאהל מתאונן אין מקם יריעותי: וההוררה
תתנעם בי חרלו שומריה: חול חול השילון
אי עורכי מערכה: וכונתה חתח איכה שבתה
מלאכה ובות עמי כל זאת כהודה נחכה ולפני
צריה תלבו שבי צריה: זה כמה מחלת יום
רצון ממך צור קשורה כצפור ביד ניר עווב
ועצור קום בטרם יתמו עוללות כרם: צר
ועקור נהה נשטת ופרצה נדריה:

הַתָּמִיד לְאֵלֶּם תִּרְשָׁשִׁים מִדָּוָן חִינְעוּתָה
 עוֹלָם מִפְּנֵי חֲרוֹן כִּלְהָתָה אִשׁ
 בֵּין בְּדֵי חֲרוֹן שְׁנֵי מִקְדָּשִׁים אֲשֶׁר בְּמַעֲלָה
 וּבִשְׁטָח יוֹחֵל נִבְנוּ הָאֵלֶּם כְּעֶלְטָה וְנִאֲמַת
 אֲחֵרִישׁ אֲתֵאֲפֶק וְאִכְסִיתָה רֹאשִׁי הַבָּדִים נִנְנוּ
 בֵּין הַזְרָבוֹת וְאִירְעֵנָה לִּים בְּדִכּוֹר מִהֲלִלוֹת
 אֲרִבְעִים יוֹסֹד עַד הַחֹמֶם מִלְחֻמוֹת קִדְשׁ
 הַקִּדְשִׁים מִבְּמִי קִדְשׁ בְּדִר וְשִׁחַת הוֹיִלֵּלֵת אֲחֵלִי
 שִׁדְר אֲכֵהֶם אֶל כֶּף הַשְּׁמֵעַת בְּהִדְר צִפִּירֵת
 הַזֶּאֱמָרֶךְ נִתְּנָה בִּיד עַד כָּל כְּלִי חֲמִדָּה אוֹיֹ עֵס
 הַזֶּאֱמָר וְלֶךְ הַחֵן וְהַכֹּהֵן וְנִאֲמַר עֶצֶר פִּנִּי
 הַבָּסָא אוֹ אֶפְלוּ וְנִכְחֵשׁ שִׁמִּים לְקִדְרוֹת הַשְּׁאֵלִי
 יִכֵּן וְכֵן לְשִׁחַתְכֶּם כִּנְפֹלוּ עֲשִׂיתָ שְׁלֵחוֹת
 וְחֵב שִׁלְלוּ וְלִפְיִיכֶם נִאֲמַר אֵת אֲדוֹן אֱלֹ
 לֵאנִי שְׁמִיר לְקִדְשִׁיכֶם חֲלֹלִי שְׁרָפִים עוֹסְדִים
 נִעַר מִכְּעָרָה כְּתִירוֹת מִכִּינּוֹת מִתּוֹךְ מִחֲמַד
 וְיָדִים קְרֵאוּנִי הַשֶּׁמֶר נִחֲשֵׁת יִם עֲשִׂרָה
 כִּיזֹרוֹת נִתְּנוּ לִבֵּל וְהַגִּבֹּר שְׁבוֹרוֹת וְשִׁנִּי
 הַזֶּאֱמָרוֹת מִזֶּאֱמָרוֹת מִעֲשֵׂת הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
 בְּמִרְכָּבָה בְּהִדְרָו לֵאמֹר וְהִירָקָע כִּבְהֵ
 חֲלֵשׁ עַל גִּוִּים לִפְנֵי מִכְּרוֹכִים בְּאֵלֵי חֵיווֹת הַמִּימִר
 מִעַתְּ דִּדְרוּ הַגִּלְלִים עוֹד לִבְרָכָה לֵאמֹר
 בְּלִבִּים מִעֲרִיבִים מִעַל בְּמִי עֲבָדְנוּ כָּל כְּלִי
 הַבֶּסֶק וְכִלְיֵי חֲתוּבָה קִצְצוּ וְשִׁסּוּ מִבֵּית הַלֵּהֶם
 כִּנְאֵת הַדֶּהֱד שִׁחְחוּ עוֹזֵרֵי רֵהֶב יוֹם אֲשֶׁר
 נִקְרָא מִתְּהוֹמָה וּבִמְכֹחַ לִקְחַת מִלֵּאכִים בְּאִשָּׁה
 מִיָּה נִבְוָה בְּדוֹר פֶּתַח וְעַתָּה אֲחִירֵי אִיכָה
 טַס עֲמֹנִי וּמֹאבִי וְהוֹצִיאֵהוּ בְּרוֹכִים וּבְכֻלָּהָ
 הִיוּ אֲתֶם מִסּוֹבְכִים הִנֵּה כָּל הַגִּוִּים בֵּית יוֹתֵרָה
 חֲשׂוֹכִים חֵיל שְׁרָפִים מִעַל חֲלָף מִגְדָּלָהוּ וְאֵל
 אֲדִיר שְׁמוֹ לֹא אֲכַה הִלְלָהוּ לְגִלְיָם בְּהוֹשֶׁם
 בֵּית הַחֵלְלוּ וְזִמְרֵי שִׁחַתְהוּ מִגּוֹעַס וְנִאֲמַר
 מִהֲלִכְסֵּה אֵין הַיּוֹם טַעַם מִהֲתִקְלֹטֶן מִלֶּךְ
 בִּשְׁעַת הַיּוֹם וְהִלְהִים עַל מִשְׁאֲרוֹתֶם
 נִשְׁחָטִים וְעַל מִחֲלִיקוֹת עֲמֹדֵי אֲסִטְרִיטִים
 וְנִאֲמַר אֵת מִלֶּךְ אֲסוֹר בְּרֵהֶם הַגִּלְלִים
 הַשְּׁמֵשׁ בְּשִׁבְיֵי הוֹלִים וְהַשְּׁרִים וְהַמִּנְגִּים
 בְּכָל מִשְׁוִיטִים דָּן עֲמֹדֵי בָדִים שֶׁקֶ חֲנוּ
 מִלֵּאכִים דָּן עֲמֹדֵי וְפִקֵּל עֵינֵי וְהִנֵּה מִכָּל
 מִחֲלֵף לִפְנֵי וְהַשְּׁרִים וְהוֹלִים בְּעֵבְדִים חֹמֶם
 בְּעֵינֵי וְנֹאחַ עֲשֵׂה וּבְכֹהֵם חֲמִדָּה וְנִתְּנָה יְדוֹ אֵל
 אֶל הַמִּזְרָא וְעִרְעַר שְׁבַעֲה מִלְּהִאֲרָה בְּשִׁאוֹן

בְּאֵרִיחַ בְּדִכּוֹר חֵיל בָּל בְּרַחֲוִי בְּעֵל מִה
 מִתְּאֵבֵל פִּקְרוֹן הַרוֹחוֹת בּוֹ בְּלִילָה לֹא קָבֵל
 אֲמַר לְמִשְׁחָתִים חֲסִיתִי הַתְּכֵמִי אֶת יְדִידוֹת
 נִפְשִׁי בִּדְכָם מִתִּי עוֹבְתִי אֶרֶץ בֵּיתִי וְנִתְּלִי
 נִשְׁטִיתִי
אֵשׁ חוֹקֶךְ בְּקִדְשִׁי בְּעֹלֹתִי עַל לְבִי
 כִּנְצִיתִי מִסְּעָרִים וְקִנְיִים אֶעֱרִיחַ
 לְמִסְעָרֵי אֲבִירָה בְּנִלְטִי מִיְּדוֹשָׁלִים
 אֹז וְיִשֵּׁר מִשָּׁח שִׁיר לֹא יִשְׁתָּ
 וְיִקְוִן יִרְסֵה נִהַר נִתִּי הַחֵי
 בֵּיתִי הַחֲמוֹן וְשִׁכְנֵה עֵינִי
 וְחִשַּׁת אֵל שְׁכֵנָה עַלִּי כְּעֵנָה
 גְּלִי יִסְחָר וְכֹחֶמָה קָמוּ
 מִיִּסְדוֹנִים שְׁמִיר עַל רֹאשִׁי צִפּוֹ
 דָּגִן מִשְׁמִים וּמִצּוֹר יוֹכּוֹם מִים
 לְעֵנָת וּמִצּוֹרִים וּמִים הַפְּרִים
 הַשֶּׁבֶם וְהַעֲרִב סְבִיבֵת דֶּה חֲרִב
 קְרוֹאֵא אֶבֶל עַל נִתְרוֹחַ בְּבִל
 וּמִרְאֵה כְּבֹרִי כֹאשׁ אֶכְלֵה לְעֵינִי
 וְחֲרִב לְטוֹשָׁה לְמִכְחַ נְטוֹשָׁה
 זָכַח וְסִיחַ וְשִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָח
 סִנְיָה לְקֹחַה כִּצָּא לְמִכְחָה
 חֲגִים וְשִׁכְחוֹת וּמִכּוֹתִים וְאוֹחוֹת
 חֲעֵנִי וְאֶבֶל וְדוֹף הַתְּכֵלֵל
 טוֹבוֹ אֲחֵלִים לֹא רְבִיעֵת דְּגִלִּים
 אֲחֵלִי וְשִׁמְעֵאִים וּפְתִיחַת הַעֲרִלִים
 וּבִל וְשִׁמְסִיחַ וְאֶרֶץ שׁוֹקֵטָה
 מִכּוֹר לִצְאִיתָה וְכֹחֹב לְכִרְיוֹת
 כִּפְרֵת וְאֲרוֹן וְאֶבֶן וְכֹרֶן
 אֶבֶן הַקֶּלַע וְאֶבֶן הַתְּכֵלֵל
 לִוִּים וְאַהֲרֹנִים וְשִׁבְעִים וְקִנְיִים
 נִזְשִׁים וּמִנִּים מִכְּרִים וְקִנְיִים
 מִשֵּׁת יִרְעֵנִי וְאֶרֶץ יִנְחֵנִי
 נִבְכּוֹר נִצֵּר וְאֶרֶץ אֲנוֹס חֲצֵר
 נִעְרוֹךְ מִלְחָמָה וְיֵל שִׁמְחָה
 רִחֵק מִסְּנֵי וְהַחֵן אֵינִי
 סִחֵרִי פִּרְכָּתִי וְסִדְרִי מִעֲרֵכָה
 חֲמֵה נִתְכָּת וְעַלִּי סוֹכֶכֶת
 עוֹלוֹת וּכְחִים וְאִישִׁים נְחוּחִים
 בְּחִרְבַּ מִרְקָם בְּנֵי צִוִּי הַקִּרִּים
 פִּאֲרִי מִבְּנֵעוֹת לְכֹהֵן וְקִבְעוֹת
 שְׂרִיקָה וְחֲרוֹעוֹת לְקוֹל וְלִזְעוֹת

עַל פֶּרוֹשׁ הוּא יֵאָדָא רֵאשׁ נְחוּמִים לְפֶרוֹשׁ
 נְחוּ אִיךְ יִנְחֵם וְלֹא אֶחָם עַד כֹּא עֲמָס : סִים
 אִישׁ בֵּית לֶחֶם בְּחוֹסֵר נִוְלָה לְחֵם וְחֶסֶד שְׂרִישׁ
 כְּתֻרָה לְהִנְחֵם סִכְכֹּנִי בְּאִישׁ לְחֵם
 לְאִישׁ נִזְעִישׁ עִירוֹ אֹכֵר לְעֹנֵק לְבָשֶׁר
 רְגִיל מִבְּשֶׁר עֲמֹ אִינְחֵם יִסְמֵר סִמְרָם עַל יְדֵי
 מִנְחָם : פִּנּוֹת מִנְסָכִים מִנְחוֹת וְנִסְכִּים שְׂמִנָה
 נִסְכִּים פֶּרֶח בְּחוֹר וְטוֹב בֶּן קִישׁ מִבְּשֶׁר טוֹב
 לְנֶחֱם הָהָר הַטּוֹב : צוֹעֵק בְּמִצְפָּה כְּאֵן צִפּוֹת
 חוֹזֵת יֵשַׁע מוֹכֵס וְעֵרִין לֹא זִמֵּן צִיּוֹן הִנְחֵם
 תְּקוּם תְּקוּם עַד עֲמָס : (וּמִד יִקְוֹם מַעַל הָאֶרֶץ
 קֵץ יוֹם מִכְּמוֹס רִפְסָה לְרִמּוֹס בְּנוֹקֵד עֲמוֹס
 קוֹל בְּנוֹקֵדִים תִּנְשֵׁן וְתִקְדִּים פִּנְהָ קָרִים :
 רוֹן חַי מוֹקֵאת צִנְיָה רֵאשׁ עֲלֵי לְהִרְעִה
 רְחוֹם תְּרַחֵם נִיּוֹן תְּקַח עַל יְדֵי מִנְחָם : שׁוֹבִי
 שׁוֹבִי שֶׁלֹּם לְחִישִׁי צִמּוֹת וְתִשְׁבִּי שְׂמוֹ
 אֲבִיעֵר שְׂבַעָה קוֹדֵר הוֹכֵן הוֹדֵר : תִּנְחֹמִים
 לְדִרְבִּיעַל כּוֹס יִשׁוּעוֹת לְרַבְּעָה הָרִשִׁים
 אֲרַבְּעָה תִּשׁוּב תְּרַחֵם נִיּוֹן תְּקַח עַל יְדֵי מִנְחָם :
בִּימִים
 הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 הוּא חֹדֶשׁ נִסְיִן אֶמְסֵם בְּאֲרַבְּעָה
 עֶשֶׂר יוֹם צוֹ מִנְחָם בֶּן עֲמִיאל פְּתָאִים יֵאָבֵ
 בְּבִקְעַת אֲרֵב יִצְחָק טוֹבוֹ יִבְנִי נֶגֶם לְבָשׁ
 בְּחֻטּוֹ : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ
 הַשְּׁנִי הוּא חֹדֶשׁ אִיר נְנוּחַ יִלּוֹ בְּנוֹדֵי
 שְׂמִטִּים תַּעֲלֶה עֶרְת קֶרֶח לְעִין כָּל שְׂבָטִים
 דְּגִילֵאסָפ יִהְיֶה מִקְטָטִים מַעֲרֻבֹת מוֹאֵב עַד
 נְחַל חֲשִׁטִּים : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא
 בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִינִי רִסְיֹקוֹם אֲשֶׁר
 מֵתוּ בְּמִדְבָּר וְרַעַשׁ גְּדוֹל בְּחוֹמוֹת יוֹבָב
 וּבְרָאשֵׁי תְּרִים יְהִי פִיסַת בָּר יִתְרֵנוּ הָאֶרֶץ וְסוֹד
 בְּיָדֵיבָר : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ
 הָרְבִיעִי הוּא חֹדֶשׁ תַּמּוֹז וְעַם וְעִבְרָה בְּכָל
 חֲמֵאָה זִמְלָךְ מִכְּלָעִי שְׂשִׁים יֵצֵא חֲסוֹן וְסִסְטִין
 יֵאָמֵר לוֹ צֵא וְרוּחַ הַיָּצֵחַ לְמַעֲוִטִים תִּמְצֵא :
 בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הוּא
 חֹדֶשׁ אֲבִי טוֹהֵר יַעֲטֵב בְּנִי נִקְמָה וְהָרֵת הַזֵּיתִים
 בְּקַע מִנְעֶרְתוֹ יֵצֵא מִשִּׁיחַ בְּגִדְלָהוֹ כִּצְאָת
 הַשֶּׁמֶשׁ בְּנוֹבְרָתוֹ : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת
 הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי הוּא חֹדֶשׁ אֱלִיל כִּשְׁרוֹן
 יִכְרִיבוּ בֶן שְׂאֵל תֵּיֵאֵל וְיִדְרוּ מִכְּאֵל וּבְכִרְאֵל
 לְעֶרְוֹן מִלְחָמָה נִקְמָת אֵל וְלֹא יִשְׁאִירוּ אֶדֶר

עַל פֶּרוֹשׁ הוּא יֵאָדָא רֵאשׁ נְחוּמִים לְפֶרוֹשׁ
 נְחוּ אִיךְ יִנְחֵם וְלֹא אֶחָם עַד כֹּא עֲמָס : סִים
 אִישׁ בֵּית לֶחֶם בְּחוֹסֵר נִוְלָה לְחֵם וְחֶסֶד שְׂרִישׁ
 כְּתֻרָה לְהִנְחֵם סִכְכֹּנִי בְּאִישׁ לְחֵם
 לְאִישׁ נִזְעִישׁ עִירוֹ אֹכֵר לְעֹנֵק לְבָשֶׁר
 רְגִיל מִבְּשֶׁר עֲמֹ אִינְחֵם יִסְמֵר סִמְרָם עַל יְדֵי
 מִנְחָם : פִּנּוֹת מִנְסָכִים מִנְחוֹת וְנִסְכִּים שְׂמִנָה
 נִסְכִּים פֶּרֶח בְּחוֹר וְטוֹב בֶּן קִישׁ מִבְּשֶׁר טוֹב
 לְנֶחֱם הָהָר הַטּוֹב : צוֹעֵק בְּמִצְפָּה כְּאֵן צִפּוֹת
 חוֹזֵת יֵשַׁע מוֹכֵס וְעֵרִין לֹא זִמֵּן צִיּוֹן הִנְחֵם
 תְּקוּם תְּקוּם עַד עֲמָס : (וּמִד יִקְוֹם מַעַל הָאֶרֶץ
 קֵץ יוֹם מִכְּמוֹס רִפְסָה לְרִמּוֹס בְּנוֹקֵד עֲמוֹס
 קוֹל בְּנוֹקֵדִים תִּנְשֵׁן וְתִקְדִּים פִּנְהָ קָרִים :
 רוֹן חַי מוֹקֵאת צִנְיָה רֵאשׁ עֲלֵי לְהִרְעִה
 רְחוֹם תְּרַחֵם נִיּוֹן תְּקַח עַל יְדֵי מִנְחָם : שׁוֹבִי
 שׁוֹבִי שֶׁלֹּם לְחִישִׁי צִמּוֹת וְתִשְׁבִּי שְׂמוֹ
 אֲבִיעֵר שְׂבַעָה קוֹדֵר הוֹכֵן הוֹדֵר : תִּנְחֹמִים
 לְדִרְבִּיעַל כּוֹס יִשׁוּעוֹת לְרַבְּעָה הָרִשִׁים
 אֲרַבְּעָה תִּשׁוּב תְּרַחֵם נִיּוֹן תְּקַח עַל יְדֵי מִנְחָם :
בִּימִים
 הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 הוּא חֹדֶשׁ נִסְיִן אֶמְסֵם בְּאֲרַבְּעָה
 עֶשֶׂר יוֹם צוֹ מִנְחָם בֶּן עֲמִיאל פְּתָאִים יֵאָבֵ
 בְּבִקְעַת אֲרֵב יִצְחָק טוֹבוֹ יִבְנִי נֶגֶם לְבָשׁ
 בְּחֻטּוֹ : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ
 הַשְּׁנִי הוּא חֹדֶשׁ אִיר נְנוּחַ יִלּוֹ בְּנוֹדֵי
 שְׂמִטִּים תַּעֲלֶה עֶרְת קֶרֶח לְעִין כָּל שְׂבָטִים
 דְּגִילֵאסָפ יִהְיֶה מִקְטָטִים מַעֲרֻבֹת מוֹאֵב עַד
 נְחַל חֲשִׁטִּים : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא
 בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִינִי רִסְיֹקוֹם אֲשֶׁר
 מֵתוּ בְּמִדְבָּר וְרַעַשׁ גְּדוֹל בְּחוֹמוֹת יוֹבָב
 וּבְרָאשֵׁי תְּרִים יְהִי פִיסַת בָּר יִתְרֵנוּ הָאֶרֶץ וְסוֹד
 בְּיָדֵיבָר : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ
 הָרְבִיעִי הוּא חֹדֶשׁ תַּמּוֹז וְעַם וְעִבְרָה בְּכָל
 חֲמֵאָה זִמְלָךְ מִכְּלָעִי שְׂשִׁים יֵצֵא חֲסוֹן וְסִסְטִין
 יֵאָמֵר לוֹ צֵא וְרוּחַ הַיָּצֵחַ לְמַעֲוִטִים תִּמְצֵא :
 בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הוּא
 חֹדֶשׁ אֲבִי טוֹהֵר יַעֲטֵב בְּנִי נִקְמָה וְהָרֵת הַזֵּיתִים
 בְּקַע מִנְעֶרְתוֹ יֵצֵא מִשִּׁיחַ בְּגִדְלָהוֹ כִּצְאָת
 הַשֶּׁמֶשׁ בְּנוֹבְרָתוֹ : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת
 הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי הוּא חֹדֶשׁ אֱלִיל כִּשְׁרוֹן
 יִכְרִיבוּ בֶן שְׂאֵל תֵּיֵאֵל וְיִדְרוּ מִכְּאֵל וּבְכִרְאֵל
 לְעֶרְוֹן מִלְחָמָה נִקְמָת אֵל וְלֹא יִשְׁאִירוּ אֶדֶר

עַל פֶּרוֹשׁ הוּא יֵאָדָא רֵאשׁ נְחוּמִים לְפֶרוֹשׁ
 נְחוּ אִיךְ יִנְחֵם וְלֹא אֶחָם עַד כֹּא עֲמָס : סִים
 אִישׁ בֵּית לֶחֶם בְּחוֹסֵר נִוְלָה לְחֵם וְחֶסֶד שְׂרִישׁ
 כְּתֻרָה לְהִנְחֵם סִכְכֹּנִי בְּאִישׁ לְחֵם
 לְאִישׁ נִזְעִישׁ עִירוֹ אֹכֵר לְעֹנֵק לְבָשֶׁר
 רְגִיל מִבְּשֶׁר עֲמֹ אִינְחֵם יִסְמֵר סִמְרָם עַל יְדֵי
 מִנְחָם : פִּנּוֹת מִנְסָכִים מִנְחוֹת וְנִסְכִּים שְׂמִנָה
 נִסְכִּים פֶּרֶח בְּחוֹר וְטוֹב בֶּן קִישׁ מִבְּשֶׁר טוֹב
 לְנֶחֱם הָהָר הַטּוֹב : צוֹעֵק בְּמִצְפָּה כְּאֵן צִפּוֹת
 חוֹזֵת יֵשַׁע מוֹכֵס וְעֵרִין לֹא זִמֵּן צִיּוֹן הִנְחֵם
 תְּקוּם תְּקוּם עַד עֲמָס : (וּמִד יִקְוֹם מַעַל הָאֶרֶץ
 קֵץ יוֹם מִכְּמוֹס רִפְסָה לְרִמּוֹס בְּנוֹקֵד עֲמוֹס
 קוֹל בְּנוֹקֵדִים תִּנְשֵׁן וְתִקְדִּים פִּנְהָ קָרִים :
 רוֹן חַי מוֹקֵאת צִנְיָה רֵאשׁ עֲלֵי לְהִרְעִה
 רְחוֹם תְּרַחֵם נִיּוֹן תְּקַח עַל יְדֵי מִנְחָם : שׁוֹבִי
 שׁוֹבִי שֶׁלֹּם לְחִישִׁי צִמּוֹת וְתִשְׁבִּי שְׂמוֹ
 אֲבִיעֵר שְׂבַעָה קוֹדֵר הוֹכֵן הוֹדֵר : תִּנְחֹמִים
 לְדִרְבִּיעַל כּוֹס יִשׁוּעוֹת לְרַבְּעָה הָרִשִׁים
 אֲרַבְּעָה תִּשׁוּב תְּרַחֵם נִיּוֹן תְּקַח עַל יְדֵי מִנְחָם :
בִּימִים
 הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 הוּא חֹדֶשׁ נִסְיִן אֶמְסֵם בְּאֲרַבְּעָה
 עֶשֶׂר יוֹם צוֹ מִנְחָם בֶּן עֲמִיאל פְּתָאִים יֵאָבֵ
 בְּבִקְעַת אֲרֵב יִצְחָק טוֹבוֹ יִבְנִי נֶגֶם לְבָשׁ
 בְּחֻטּוֹ : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ
 הַשְּׁנִי הוּא חֹדֶשׁ אִיר נְנוּחַ יִלּוֹ בְּנוֹדֵי
 שְׂמִטִּים תַּעֲלֶה עֶרְת קֶרֶח לְעִין כָּל שְׂבָטִים
 דְּגִילֵאסָפ יִהְיֶה מִקְטָטִים מַעֲרֻבֹת מוֹאֵב עַד
 נְחַל חֲשִׁטִּים : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא
 בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִינִי רִסְיֹקוֹם אֲשֶׁר
 מֵתוּ בְּמִדְבָּר וְרַעַשׁ גְּדוֹל בְּחוֹמוֹת יוֹבָב
 וּבְרָאשֵׁי תְּרִים יְהִי פִיסַת בָּר יִתְרֵנוּ הָאֶרֶץ וְסוֹד
 בְּיָדֵיבָר : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ
 הָרְבִיעִי הוּא חֹדֶשׁ תַּמּוֹז וְעַם וְעִבְרָה בְּכָל
 חֲמֵאָה זִמְלָךְ מִכְּלָעִי שְׂשִׁים יֵצֵא חֲסוֹן וְסִסְטִין
 יֵאָמֵר לוֹ צֵא וְרוּחַ הַיָּצֵחַ לְמַעֲוִטִים תִּמְצֵא :
 בְּיָמִים הֵם וּבַעַת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הוּא
 חֹדֶשׁ אֲבִי טוֹהֵר יַעֲטֵב בְּנִי נִקְמָה וְהָרֵת הַזֵּיתִים
 בְּקַע מִנְעֶרְתוֹ יֵצֵא מִשִּׁיחַ בְּגִדְלָהוֹ כִּצְאָת
 הַשֶּׁמֶשׁ בְּנוֹבְרָתוֹ : בְּיָמִים הֵם וּבַעַת
 הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי הוּא חֹדֶשׁ אֱלִיל כִּשְׁרוֹן
 יִכְרִיבוּ בֶן שְׂאֵל תֵּיֵאֵל וְיִדְרוּ מִכְּאֵל וּבְכִרְאֵל
 לְעֶרְוֹן מִלְחָמָה נִקְמָת אֵל וְלֹא יִשְׁאִירוּ אֶדֶר

מאויבי אל: בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הָיָה חֹדֶשׁ תְּשֵׁרִי מִחֲמֹמֶרֶת
וּמִסְכּוּךְ וְנֹרָא בִּלְקָח לֹנוּ מִקָּרֵב
וְיֹאמְרוּ לָנוּ וּנְכַחֲדֵם לְבָבוֹת נָפֶשׁ
בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא

אֲרָמָתוֹ מִן הַיָּם יִכְלֹעַ מֵאִמָּתוֹ בְּלִי לִמְשֹׁלָיו
לְהַמִּיתוֹ לְחַי עַד חַי נִשְׁמָתוֹ לְהַעֲבִיר חֲפָתוֹ
וְאִשְׁמָתוֹ וְכָל זֶרַע וְזֶרַע הַזֶּרַע בְּאָרֶץ בְּיוֹמוֹ
יִשָּׁב עַל הָאָרֶץ יְהִי מִסַּח בֶּר בְּאָרֶץ הַלְוִיִּים
לְחַם מִן הָאָרֶץ לִפְתַּח יְנוּעַ שְׁוֹשׁ בְּאָרֶץ רִעַשׁ
כְּלִבְנוֹן עַל הָאָרֶץ קָנָה הַשְׂכֹּלֹת כְּצִמְחַת הָאֵשׁ
וְכָל לֵוִית הָטָה בְּכָל יוֹם בְּקָר בְּעֶרְץ מְרַעֵד בְּקָנָה
וּמִתְנַעֲרוֹת לְאָרֶץ כְּלִי קֶצֶר וְלוֹדֵשׁ בְּרָדָר כֹּל
הָאָרֶץ כִּי כֹל דָּבָר יִדְבַר מִכּוֹן בְּעֶרְץ וְעַץ
סָקָה יִהְיֶה לְמֵאֲכָל כִּמוֹ פְּרִיעָה נֶאֱכָל בְּזֶרַע עֹקֵץ
וְקִיפֵר־וְעֵץ יֵאֱכָל וְלֹחֲשֵׁיו יִכְבֵּר כֹּל מֵאֲכָל
בְּקֵץ וּבְחֶדֶר יֵהְיֶה נֶאֱכָל וְלֹא יִכְאֹשׁ וְיִרְקֵב
וְיִתְאֱכַל מִבְּטָעִים וְשֹׁמֵם וְרוּחַ יִתְכַלֵּל וְעַל
הַנֶּחֱל הַיּוֹצֵא מִתַּחַת הַכֹּל יַעֲלֶה עַל שִׁפְתוֹ כֹּל
עֵץ מֵאֲכָל וְיִהְיֶה פְּרִי מֵאֲכָל וְעֵלֶה לְתִרְוִמָּה
נֶאֱכָל לְרֵאחַת בָּלֵם וְסֹמֵל לְהַתִּירָה בִּלְרֵם
עֵקֶר מִשְׁכָּל וּבְעֶצְמוֹן בִּלְיֵאֵל לְרֵם וּבְעֶצֶב
אֵשֶׁת בִּלְהַתִּחַחֵם מִתְעוֹרֵר הָיוּ וְכָל חֵם
שְׁשִׁים רִבְבֹת הַעֵבֶר בְּכָל רֵם כְּלִי עוֹצֵר וְעֵר

အာဇာနည်

וְיָקֻם אֶת־הַיָּסֹד בְּחֹק עֲשִׂים וְחֻשָּׁה
 אֵלֶּף קָנִים יִרְחִיב חִיקוֹ כְּשִׁבְעִים מִלְּיָשִׁיקוֹ
 וְהַיָּשׂוּא יִבְדִּיל מִמֶּנָּה חֲלָקוֹ : כִּסְטִילִית
 מְרֻבֶּעֶת בְּמִדַּת הָאֵלֶף עֲשִׂים וְחֻשָּׁה אֵלֶּף
 עַל עֲשִׂים וְחֻשָּׁה אֵלֶּף מִצָּפוֹן וְיִזְרָד לְבִהְיִים
 בְּלִי חֲלָף רֹחַב עֲשִׂיהָ אֲלֵפִים עַל אֹרֶךְ חֻשָּׁה
 וְעֲשִׂים אֵלֶּף וְנִגְבַּל לְלִוִּים בְּלִי סֵלֶף
 כְּמִדַּת בְּאֶרֶךְ כְּרוּחַכָּ לְצֶלַע הָאֵלֶף : וְקִדְמָה
 וְנִסְחָה יִתֵּן לְנִחְיִים בְּשֵׁלֶף וְנֹתֵר בְּהֶךְ בְּתוֹךְ
 עֲשִׂים וְחֻשָּׁה אֵלֶּף חֻשָּׁה אֲלֵפִים עַל חֻשָּׁה
 אֲלֵפִים לְצֶלַע הָאֵלֶף הַיָּהֳרֵר וְעֲנִישָׁה בְּנִיחָה
 לְתֵלֶף : בִּי בְּאֶרֶכָּה בִּן רַחֲבָה וְכֶאֱרָכָה
 וְכֶאֱרָכָה בִּן גֹּבֵהָ עֹלָה וּמִרְחֶכֶת וְנוֹסֶכֶת עַד
 לַמַּעֲלָה לַמַּעֲלָה מִתְחַשֶּׁבֶת וְעַד כִּסְטִיל כְּבוֹד
 מִסְכֶּת וְצֵר לִי חֶסֶד מִסְכֶּת גִּשָּׁה לִי וְאִשְׁכָּה
 מִסְכֶּת וְיִשָּׁב לִמִּין אוֹתָהּ מִסְכֶּת : וְשֵׁנִי
 חֻשָּׁה לֵה מְקִיפֹת חֶסֶד אֲשִׁיכְבוֹד לֵה מְקִיפֹת
 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה דְלָתוֹת כֹּס מְזֻקָּה הַמֶּזֶן שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר שֶׁבֶט כְּשֶׁעֲרִימוֹ וְקֻפּוֹת מְדִיחָשׁ כְּהִרְשֹׁ
 בְּאֶרֶכֶת תְּקִיפֹת : יְבֹא לְהַשְׁתַּחֲוֹת בְּאֶרֶכֶת
 הַכִּיפּוֹת : וְתַחֲתֵי שְׁעָרֵי עֶדֶן וְיִשָּׁבַע בְּיָמֵים
 מִשְׁעָרִים בִּנְן וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַנֶּזֶן וְתַחֲתֵי
 שְׁשִׁים וְשִׁשְׁנָה שְׁעָרֵי אֵנָן שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה מַעֲלֹת
 בְּתוֹכָן מִן הַתֵּל חֲמֵשׁ מֵאוֹרֵי שֶׁנָּה מִמֶּנָּה
 וְשִׁמְעוֹ קוֹל צִירִים בִּנְן וְכֹמוֹ לְשַׁעֲבֵר נִתְחַלֵּךְ
 בִּנְן בִּן יִתְחַלֵּךְ בְּתוֹכָם בְּתוֹךְ הַנֶּזֶן : וְיִרְאוּ
 וְיִרְאוּ בְּאֶצְבָּע וּבְרִמּוֹת וְיִאֲסְרוּהָ אֲלֵדִים אֲדִינוּ
 וְלֹא נִמּוֹת הוּא יִהְיֶנּוּ עַל־מִוֶּרֶת הוּא יִהְיֶנּוּ
 בְּעֻלְמוֹת הוּא יִהְיֶנּוּ בְּלִי עֲלֻמוֹת הוּא יִהְיֶנּוּ
 בְּשֵׁי עֲלֻמוֹת וְאִי יִהְיֶה שְׁלֹשׁ נִחְמוֹת וְזִי וְלִוִּיתָן
 וְבִהְמוֹת וְזִי הַפִּטְטִים כֹּל מִן מַעֲמֻמֹּת פֹּרֶשׁ
 כְּנָפֵי בְּתַעֲלֻמוֹת וְזִי בְּמֵאוֹת עַד הַהוֹמוֹת
 וְיִצְאֵה לָהֶם כִּכָּח כְּהִמּוֹת : אֲשֶׁר רָכְצוּ אֵלֶּף
 הָרִם וְזִכְסוּ סֵלֶף חִירִים מִשְׁקָהוּ סֵאוֹסֶם
 נִהְיִים וְכֵל הַיּוֹצֵא מִעֶן לְאֶרֶכְבָּה נִהְיִים יִשְׁלַח
 שְׂרָשׁוֹ מִשְׁקָהוּ לְהִירִים וְכֵל חִיתוֹ יַעֲרֵא לִיוֹ
 מִדְּהִירִים סִיפֵי לְשִׁחוֹת מִסְּהִירִים וְחֻקוֹ בִּן
 שְׁלִישִׁים סִימָנִים טְהוֹרִים לְהַטְהֵר לְיִשְׂרָאֵל
 וְכֹחוֹרִים מִעֵיתוֹ מִפָּרֶק הָרִים : הֵנָּה נֶאֱבַחְתָּנִי
 בַּח וְעֵינַי מִעֲשִׂי עַל כְּרוֹת וְאוֹנוֹ בְּשִׁרְרִי
 כְּמֵגֶז מִכִּחוֹ וְכֵל לְעִמּוֹר נִגְחָה : יִחַצֵּץ
 כְּמוֹ אֶרֶץ לְהִנְבִּירָה וְכֵן וְכֵל חִיתוֹ שְׂרִי יִשְׁבֵּן

לִקְנֵן בִּן וְאַחֲרֵי כֵן יִזְרָד בְּנִחְרָה וְכֵן וְיִשְׁבֵּן
 מִעֻפּוֹפִים בְּאֵבוֹ לְבֵל וְנִזְקוֹ מִחִית הַיּוֹשְׁבוֹת
 בְּקִרְבּוֹ בִּי רִחְמֵן הוּא כָּל מְדוּרָה שְׁבוֹ וְיִשָּׁב
 כְּסֵלֶף בְּסִסְמוֹ עַד כֹּא יוֹסֵם מִכֵּן לְשַׁחֵק בִּין וְיִנְלָה
 לְעֵם קְרוֹבוֹ : וְנִגְדוּ יִצְא לִוִּיתָן וְיִשָּׁב כְּהִמּוֹת
 יִחִיתוֹ כִּי עוֹד הוּא לְשַׁחֵקוֹ נִתָּן לְעִתִּיד עוֹד
 לִוִּיתָן לְהִנְתָּ לְמֹ בְּמִתָּן : כְּמִסְתָּה וְיִחֻלּוּ לוֹ
 דָּגִים גְּדוֹלִים וְמִלְמַעֲלָה יִצְלָלוּ לוֹ אֲרָאִילִים
 חוֹדֵד וְשִׁכְחוּ מִסְּלִילִים : תַּחֲתֵי חוֹדֵדֵי דָרָשׁ
 כְּנִפְרִיּוֹ מִכְּהָה גִּלְגֵּל חֶרֶס יִדְרֵד חֲרוֹץ עַל־טֵט
 חֶרֶס כְּרוֹפֵד עַל חֲרוֹץ וְעִישָׁהוּ חֶרֶס : יִרְחִיב
 כְּסִיר מְצוֹלָה מִטוֹר חוֹתֵם צֶר עֹלָה בְּקִשְׁקֻשָּׁתוֹ
 כּוֹכֵשׁ כֹּל מִי מְצוֹלָה לְצִבְאָה עֹלָה מִי עֹלָה
 לְמִצְוֹרֵי חוֹתֵלָה : מִכְּנִפְרִיּוֹ יִצְאֵה עֵשֶׂן מִרְחִיחַ
 כֹּל מִי בִּשְׁן מִטְרִיד בְּעֻקְצוֹ וּמְדֹאָג הוּא וְקִסְסֵן
 וְכֹמוֹ יִשָּׁבַע וְדָרְשֵׁן יִחְשׁוֹב תְּהוֹם לְשִׁיכָרָה בִּן
 לְכִשְׁשֵׁן : כְּעֻפּוֹפֵי שֶׁחַר מִכְּהָה בְּעֵינֵם כְּשִׁלֵּשׁ
 מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֻשָּׁה עֵינֵם כְּבוֹד אִמּוֹת שְׁנַיִם
 מִשְׁבַּח כְּמִנִּים שְׁשִׁים וְשִׁשִּׁים וְשֵׁשׁ לוֹ וְזִנִּים שְׁנַיִם
 בְּרִיחַ עֲלִיתָן וְתִנְיָנִים שְׁנַיִם וְהוּא עֲלִיתָם כְּסֵלֶף
 כְּסִיחִים מִכֵּן בְּמִסְתָּה נִצְחִים לְבֵן שְׁנַיִם :
 וְהוּא מְסִלְסִבֵּר וְגִדּוֹל וְכֵן מִסְכָּה בְּפִיחָה בְּחִיל
 גְּדוֹל מִסְכִּיב כְּטִיבֹת הֵם הַגְּדוֹל וְכֵבֵא יוֹם
 הַגְּדוֹל יִאֲסֵר מִן הַגְּדוֹל לְחִנְנוֹ מֵאֵכֶל לְגוֹ גְּדוֹל
 וְיִשְׁלַח בִּן הָשָׁר הַגְּדוֹל וְאִתּוֹ גְּדוֹרִים הַגְּדוֹל
 לְפָרוֹס עֲלֵיו חֶרֶס גְּדוֹל לְמוֹשְׁכּוֹ בְּחִכָּה בְּכֹחוֹ
 הַגְּדוֹל : וְיִרְשָׁחוּ בִּן רִמְחִים וְיִחְשׁוֹב לְתֵכֶן כְּרוֹל
 מִרְמָחִים וְעוֹד יִרְחִיבוּ בִּן רִתְחִים וְלִקֵּשׁ נִחְשָׁבוֹ
 לוֹ הוֹחֲחִים : וְיִזְרָד בִּן חֶצֶץ קִשְׁתָּה לֹא יִכְרִיחֵנוּ בִּן
 קִשְׁתָּה לְעֵץ רִקְבוֹן נִחְשָׁה וְיִקְלָעוּ בִּן אֲכִנִּים
 כְּסֵלֶף וְכֵן נִחְשָׁבוֹ לוֹ אֲכִנִּי קִלֵּעַ וְאִי יִחְרֹרֶה
 לְשִׁיתָם לְכָלֶּע : וְיִגְבִּיהָ רֹאשׁוֹ מִלְּאֵלִים
 וּמִשְׁאֲתוֹ יַעֲרוֹ אֲרָאִילִים וּמִפְּנֵי בְּחִיל בְּכִחֵלִים :
 וְיִזְרָד לְמַעַן וְיִתֵּן בְּקוֹל קוֹל עוֹז לְשִׁלּוֹחַ בִּין מִתָּן
 עוֹז לְהַתְפַּשׁ כְּלִי מִעוֹן בְּצִוְאוֹ וְלִיץ עוֹז : וְאִי
 יִמְשֹׁךְ בְּמַעַן נִיִּים וְיִכְרוֹ עֲלֵיו וְיִשְׁכֵּי נִיִּים
 לְחֻצוֹת בִּין בְּעֵינֵם וְעִמּוֹד שֶׁ לְעֵתִים מִכְּמִים
 נִגְדֵר שְׂרָרֵי מִשְׁמִינִים וְיִצְנוּ בְּעֵדֵן מִמִּנִּים : וְאַחֲרַי
 בְּאַחֲרֵי יִשְׁוּ שְׁנֵיהֶם וְרוּחַ לֹא יִבֵּא בִּינֵיהֶם
 וְקִדְוִשִׁים יִרְאוּם בְּעֵינֵיהֶם אֶךְ יִצְא לִנְיָהֶם וְצוֹר
 יִשְׁחַק כֹּס לְפִנֵּיהֶם : וְיִתַּחַל מִקְרִין לִנְיָהֶם בִּן
 בְּקִרְבֵּי וְיִזְרָד בְּנִיחָה אֲפִיקִי מִנִּי וְיִכְעֵר אֵשׁ

[illegible]

וְכִן יוֹשֵׁד וְכִן שֹׁלֵה כְּזֹר עֲבָרִית וְכַסְרִית וְכַסְרִית וְכַסְרִית
לֵב יִהְיֶה סִימָן כִּי כִּתְּבָהּ אֶת שֵׁם הָאֱלֹהִים וְכִי
עֲבָרִית אֶת אֶתְרֵת כִּבְדֵּם אֶת כָּל עֲבָרִית וְכִי
כִּתְּבָהּ אֶתְרֵת אֶתְרֵת כִּבְדֵּם אֶת כָּל עֲבָרִית וְכִי
סִימָן הָאֱלֹהִים כִּי אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת
יִהְיֶה סִימָן הָאֱלֹהִים כִּי אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת
וְכִי אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת
עֲבָרִית אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת אֶתְרֵת

כִּי תוֹלִיד בְּנֵי סוּבֵי הַיָּם וְהַשְׁחָתֵם וְעָשִׂיתֶם כְּכֹל הַמִּנְחָה כֹּל

וַיִּשְׁחָטוּ הָרֹעַ בְּעֵינַי וְיֶאֱלֹדִיק לְהַכְעִיבוֹ׃
הַעֲדֵיתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשִּׁמְסִים וְאֶת הָאֵרֶץ כִּי
אֶבֶד הַמִּבְרֹן מִפֶּה כָּל הַיָּרֵךְ אֲשֶׁר אֲתֵם
עֹבְרִים אֹת הַיָּרֵךְ שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא הָאֵרֶץ׃
יָמִים עָלִיתִי הַסֶּבֶר הַסְּמֹן וְהַיָּץ אֶתְּכֶם
בְּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם כְּתִימֵכֶם בְּנוֹס אֲשֶׁר יִנְתֶּן
יְיָ אֲתֶכֶם שָׁמָּה׃ וְעֹבְדֵיכֶם שֶׁם אֲלֵדִים מַעֲשֵׂה
יְיָ יִבְרָאֵם עֲמֵץ וְאֵבֶן אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּ וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יֵאֲלָדוּ וְלֹא יִרְחוּ׃ וּבִקְשֶׁתְּכֶם מִשֶּׁם אֶת
אֲלֹדִיק וּמִצָּחַת כִּי הָרָשָׁנוּ כָּל לִבְכָד וּבְכָל
נַפְשָׁךְ׃ בָּצַד לָךְ מִצָּחַת כָּל הַרְכִּים הָאֵלֹהִם
בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וְשָׁמָּה עָלִיתִי אֲלֹדִיק וְשִׁמְעֵת
בָּקָלוּ׃ בִּיאֵל רַחוּם אֲלֹדִיק אֲדִיר וְאֵשׁ
יִשְׁחָתֵךְ וְלֹא יִשְׁכַּח בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לָהֶם׃ כִּי שֶׁל נְאֻלִּים וְאֲשֵׁנִים אֲשֶׁר
הוֹלֵכֵנִי לָמָּה הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֲלֵדִים אֲדִים
עַל הָאֵרֶץ לְמַעַן הַשִּׁמְסִים וְעַרְצֵה הַשִּׁמְסִים
הַנִּהְיָה כְּדֹבֵר הַנּוֹזֵל הִיא אוֹ הַנִּשְׁמָע כְּדֹבֵר׃

הַשִּׁמְעוּ עִינֵי קוֹל אֱלֹדִים מִדֶּבֶר מִחוּץ הָאֵשׁ
בְּאֵשׁ-שִׁמְעָה אֶת־הוֹחִי; אֲנִי הִנֵּנָה אֱלֹדִים
לְבֹאֵר לִקְרֹחַ לִי גֹי מִקֶּרֶב גִּיל בְּסֶסֶת בְּאֵת
וּבְסוּפֹתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְדִ חֻקָּה וּבְדוֹעַ נִטְוִיהַ
וּבְמִדְרֹאִים גִּדִּים כֻּלָּל אֲשֶׁר עֲשִׂה לָלֶם יְיָ
אֱלֹדִים בְּסִגְרִים לְעִינֶיךָ; אֵת־הָרֵאָה לְרֵעֶת
כִּי יִהְיֶה הוּא הָאֱלֹדִים אֲנִי עוֹד מִלְּבָדוֹ; מִן הַשִּׁמְשִׁים
הַשִּׁמְעֶה אֶת קוֹל לִסְרָךְ וְעַל הַצִּיָּר הָרָאָךְ
אֶת אִשׁוֹ הַנְדוּלָה וּדְבִרְיוֹ שִׁמְעָה מִחוּץ הָאֵשׁ :

וְהִתְחַתְּ כִּי תֵּחָבֵב אֶת אֲבִיבֶיךָ וְיִבְחַר בְּרֹעַךְ אֶתְּוֹ
וְיִזְעַק כְּכַנּוּי בְּכֹחַ הַגּוֹל מִמְּצָרִים: לְהוֹרִישׁ
גִּיּוֹם וְגִלְסִים וְעִצְמוֹת מִבֶּן מִנְיָן לְהִבְיָאָה לְחַת
וְלֶךְ אֶת אֶרֶצָם נִתְּלָה כִּסּוֹס הַחַו: וְנִדְעָתָם
וְהַשְׁכָּחָה אֶל לִבְכֵּד כִּי יִשְׁחָט הָאֲדָמִים בְּשִׁמְסִים
מִמֶּלֶךְ וְעַל הָאֲרִיזִין מִתְּחַת אֵין עוֹד: וְשִׁמְרָתָהּ
אֶת הַקָּוָה וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁכַּח לֹךְ וְיִבְחַר אַחֲרָיו וְיִפְסְדוּ הָאֲרִיזִין
יִסִּים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִלְּאֲרִיזֵה נִתְּלָה כֹּל

ד'זמים: ועכמירין בירעיס ס

אספ אספס נאסיל אין ענבים כגון ואין
האנים בתאנה ודעלרה נבל ואתה
להם יעכרום : על מה אנהנו יעבים האספו

תכנא

קום:

להם יעב

14-00000